

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Großfürstenthum Siebenbürgen.

Jahrgang 1854.

I. Abtheilung.

IX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 31. August 1854.

Erdély nagyfejedelemségét illető

ORSZÁGOS KORMÁNYLAP.

1854-diki évfolyam.

I. O s z t á l y .

IX. darab.

Kiadatott és szétküldetett 1854-diki augusztus 31-kén.

В Ъ А Р Т Ы Н Ъ А С

ГЪБЕРНІАЛІ ПРОВІНЦІАЛЕ

ПЕНТРЪ

МАРЕЛЕ ПРИНЦИПАТЪ ТРАНЦИЛВАНІА.

КЪРЪВАЛЪ АНГАЛІ 1854.

Н. С Е П Ц Ъ Н Е.

МЪНЪНІАЛЪ IX.

Естрадатъ ми тръмісѣ дн 31. Августѣ 1854.

Kibocsátványa

a pénzügyministeriumnak 1854. június 18-dikáról,

kiható minden koronaországokra,

a bizonyos névre szóló államkötelezvények és monte-cartellektől járó kamatok fölvételénél s azok átírásánál elővigyázati rendszabályok iránt.

A birodalmi törvénylap LV. dar. 150. sz. kiadott és szétküldetett július 2-kán 1854.

Miután az államkormány a bizonyos névre szóló államkötelezvények és monte-cartellek kamatnyugtatványain és engedményein létező aláírások valódiságaért teljességgel nem kezkesedik, ennél fogva az illyes papirosok hirtökösai oly czélból, hogy magukat, aláírásuk netaláni meghamisítása általi tulajdonsértés ellen biztosítsák, megkívánhatják:

- hogy a nevékre szóló államkötelezvények és monte-cartellek kamatnyugtatványai és engedményei mindég vagy kéllőleg hitelesítve legyenek;
- vagy pedig hogy minden kamat fölvételnél a szokott nyugtatványon kívül még maga az államkötelezvény vagy monte-cartelle is előmutattassék.

E szerint az illyes államkötelezvények tulajdonosának szabadságában áll, ezen elővigyázati szabályok közül az egyiket vagy másikat, vagy egyiket sem választani, s így az eddigi eljárás mód mellett maradni; ha ő azonban magát az említett módok valamelyikén biztosítani kívánja, ebbeli kérelmét szóval vagy írásban, az államkötelezvény vagy járadék-okmány előmutatása mellett, azon hitelpénztárnál köteles benyújtani, mellynél az államkötelezvény vagy járadék-okmánytöli kamatok fizetnek.

Az illyes kérelem annakutána a nyilvános hitelkönyvekbe följegyeztetik, s azon hatállyal bír, hogy mindaddig, míg a tulajdonos részéről visszahuzás vagy az átírás meg nem történik,

az a) alatti első esetben a kamatok fölvétele vagy az átírások csak hitelesített nyugtatványok mellett vagy csak hitelesített engedményezési nyilatkozatok folytán történhetnek,

a b) alatti második esetben pedig, hogy a kamatok a szokott nyugtatványon kívül, csak maga az államkötelezvény vagy a monte-cartelle mindenkori előmutatása mellett vétethetnek föl.

Azon hitelesítések, mollyok kizárólag a kamatok fölvétele végett, vagy magukra a kötelez-

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 18. Juni 1854,

wießam für alle Kronländer,

über Vorsichtsmaßregeln bei der Zinsenbehebung und Umschreibung von, auf Namen lautenden Staats-Schuldverschreibungen und Monte-Cartellen.

Im Reichsgesetzblatte LV. Stück No. 150, ausgegeben und versendet am 2. Juli 1854.

Nachdem die Staatsverwaltung für die Echtheit der Unterschriften auf den Zinsenquittungen und bei den Cessionen von den, auf Namen lautenden Staats-Schuldverschreibungen und von den Monte-Cartellen keinerlei Haftung übernimmt, so können die Besitzer solcher Papiere, um sie in die Lage zu setzen, sich gegen Eigenthums-Verletzungen durch allfällige Verfälschungen ihrer Unterschriften mit Erfolg zu sichern, verlangen:

- entweder, daß die Zinsenquittungen und die Cessionen von den, auf ihren Namen lautenden Staats-Schuldverschreibungen oder Monte-Cartellen stets gehörig legalisirt sein müssen;
- oder, daß bei der jedesmaligen Zinsenbehebung nebst der üblichen Quittung auch noch die Staats-Schuldverschreibung oder die Monte-Cartelle selbst vorgezeigt werden müsse.

Hiernach bleibt es in der Wahl des Eigenthümers solcher Schuldverschreibungen, sich für die eine oder die andere dieser Vorsichtsmaßregeln, oder für keine derselben zu entscheiden, und es dann ganz bei der bisherigen Verfahrungsweise zu belassen; wünscht er jedoch, sich in einer der angebeuteten Arten sicher zu stellen, so hat er sein Ansuchen darum mündlich oder schriftlich, unter Vorlage der Staats-Schuldverschreibung oder der Monte-Urkunde, bei jener Creditscasse vorzubringen, bei welcher die Staats-Schuldverschreibung oder die Monte-Urkunde verzinset wird.

Ein solches Begehren wird sodann auf den öffentlichen Creditsbüchern vorge-merkt, und hat die Wirkung, daß, so lange kein Widerruf von Seite des Eigenthümers oder die Umschreibung erfolgt,

in dem ersten Falle sub a) die Zinsenbehebungen oder Umschreibungen nur gegen legalisirte Quittungen oder nur in Folge legalisirter Cessions-Erklärungen vorgenommen,

in dem zweiten Falle sub b) aber, daß die Zinsen nebst der üblichen Quittung nur gegen jedesmalige Vorzeigung der Staats-Schuldverschreibung oder der Monte-Cartelle selbst gehoben werden können.

Die Legalisirungen, welche zu dem ausschließenden Zwecke der Zinsenbehebung oder

Декретъ

министеріази де финанце дин 15. Іуни 1854,

пентр тоте ґепіа имперіази,

деспро месрело де прекъвичне ла редика-реа интереселоръ ши ла транскриреа овлегъ-чиснілоръ де стате ши картелелоръ де монте-снэторо пе нэме.

Ан влетінгъ имперіале тэриакіази LV, Nr. 150, еспрадатъ ши тръміеъ дн 2. Іулъ 1854.

Фіиндѣкъ админістръціази де финанце ши ла ас-сера сеа нэче о респонсатате пентръ цензіната-теа савскріеелоръ де ла квітангеле де интересе ши ла чечініа овлегъчиснілоръ ши картелелоръ де монте снэторо пе нэме, аша поссе-сориі аторъ хрѣте суре а се асскера деніаі дн контра дампіфікъчиснілоръ чо лі с'аръ поіо антатіаа прін фалсіфікареа савскріеелоръ лоръ роръ поіо чере:

- сѣъ ка квітангеле де интересе ши вестіаіа овлегъчиснілоръ де стате ор а ле картелелоръ де монте снэторо пе нэме лоръ сѣ се легалісазе тоідезна днъ квзініаіа;
- сѣъ ка ла фінаре редикаре де интересе пе лнръ квітанга ординаре сѣ се апарте ши кіаръ овлегъчисноа де стате ор картела де монте.

Ан конформітате ку ачѣта пропріетаръ аторъ овлегъчиснілоръ аро воіъ ліверъ де а се де-трміната пентръ ана сѣъ ата дин месрело ачѣте де прекъвично, ор пентръ нэче ана днтрагелеа ши а ренгъіо пе лнръ прочесера де нэъ актн; сар де ва чере ка сѣ се асскера дн вре внэъ дин модспіае апараты, днл ва да череа сеа пентр ачѣта ку гсра сѣъ рскріеіа аллспрандъ овлегъчисноа ор докмантсзи де вніте ла ача иасъ де кредитъ, ла кару се речасндъ интересеа овлегъчиснеі ор а ле докмантсзи де вніте.

О апаре череа се ва пренота аноі дн кърціае пэвліче де кредитъ, ши ва авѣ еф-фентсзъ ачѣта, къ дн катъ тімуі пе се ва фаво нэче о ренокаре дн партеа пропріетаръ ор тран-скрире пе нэмеа алсіа,

дн касъзъ дотѣз сѣъ а) интересеа се воръ редика ор транскріеіа се воръ фаво нэмаі пе лнръ квітанге легалісате, ор нэмаі дн зрма декіръчиснілоръ де чечіне легалісате,

сар дн касъзъ алѣ доіае сѣъ б) интересеа пе лнръ квітангеле ординарі се воръ поіо редика нэмаі апаратыаде тоідезна ши кіаръ овлегъчисноа де стате ор картела де монте.

Легалісазіае, че се воръ фаво нэмаі пентръ снэсзъ редікзрел интереселоръ ор пентръ

vényekre s a montecassarillekre iktatór engedelménye-
zési nyilatkozatok tekintetéből adatkak ki, a főnebb
elősorolt viszonyok legkegyelmeseb tekintetbe véte-
lével, az 1854. május 8-kán kelt legfelsőbb hatá-
rozvány által bályegadó fizetése alul föl-
mentettek.

Baumgartner, s. k.

164. szám.

Rendelete

az igazságügyi ministeriumnak 1854. június
21-ről, a klagenfurti országos főtörvényszék
megszüntetése s a gratzi egyesített stájer-
kärantáni-krajnai országos főtörvényszék
életbeléptetése iránt.

A birodalmi törvénylap LV. dar. 152. sz. kiadatott
és szétküldetett július 2-kán 1854.

165. szám.

Rendelete

a pénzügyi és kereskedelmi ministeriumok-
nak 1854. június 27-kéről, a nyers kézi
lenfonat vámentes kezelése iránt a Bajor-
és Csehország közötti határszéli forgalom-
ban.

A birodalmi törvénylap LV. dar. 153. sz. kiadatott
és szétküldetett július 2-kán 1854.

Az 1853 december 5-kén kelt vámjegyzék
loganosítása iránt 1853. december 8-kán kelt ren-
delet 10. §-hoz póllólag s annak kiegészítéséül ki-
jelölték, hogy az 1853. februar 19-kén kelt vám-
és kereskedelmi szerződvény loganosítása iránt
tartott tárgyalások folytán a hyers kézi lenfonal a
Bajor- és Csehország közötti határszélen keresztül
a mire fordítás ellenőrzése nélkül vámentesen
bebocsátandó.

Baumgartner, s. k.

166. szám.

Rendelete

a bel-, igazság- és pénzügyi ministereknek
1854. július 3-káról,
kiköt minden koronaországokra, a lombard-velencei király-
ságot, Dalmátországot s a katonai határőrséget kivéve,
a hivatalnokok napdijai és mértföldpénzei, a
napdijasok és a szolgák táppénzei s a szol-

für die, auf die Obligationen und Monte-Car-
tellen selbst ausgestellten Cession-Erklärungen
ausgefertigt werden, sind, in gnädigster Berück-
sichtigung der oben angeführten Verhältnisse,
durch die Allerhöchste Entschliessung vom 8.
März 1854 von der Stempel-Abgabe be-
freit worden.

Baumgartner m. p.

Nr. 164.

Verordnung

des Justizministeriums vom 21. Juni
1854, über die Auflösung des Ober-
landesgerichtes zu Klagenfurth und
die Activirung des vereinigten steier-
märkisch-kärnthnerisch-frainerischen
Oberlandesgerichtes zu Graz.

Im Reichsgesetzblatte LV. Stück No. 152,
ausgegeben und versendet am 2. Juli 1854.

Nr. 165.

Verordnung

der Ministerien der Finanzen und des
Handels vom 27. Juni 1854, in Be-
treff der zollfreien Behandlung des
rohen leinenen Handgespinnstes im
Gränzverkehre zwischen Baiern und
dem Kronlande Böhmen.

Im Reichsgesetzblatte LV. Stück No. 153, aus-
gegeben und versendet am 2. Juli 1854.

Im Nachhange und zur Ergänzung des §.
10 der Verordnung vom 8. December 1853,
über die Vollziehung des Zolltarifes vom 5.
December 1853, wird erklärt, daß, zufolge der
Verhandlungen über die Vollziehung des Zoll-
und Handelsvertrages vom 19. Februar 1853,
rohes leinenes Handgarn über die Gränze zwi-
schen Baiern und dem Kronlande Böhmen ohne
Controle der Verwendung zollfrei einzulassen ist.

Baumgartner m. p.

Nr. 166.

Verordnung

der Minister des Innern, der Justiz
und der Finanzen vom 3. Juli 1854,
giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-
venetianischen Königreiches, Dalmatiens und der Militärgränze,
betreffend die Tag- und Meilengelder
der Beamten, die Zehrgelder der Diur-

dekretiranih de čelinsna ovlagačinstvoru mi a
kartelovih de monte, iznadse an koncediranih
amortiziranih appalato mal casu, s'az skotitih
de taura de cirtura prin preskritazh amper-
tecku din 8. maja 1854.

Башраптеп м. п.

Nr. 164.

Ordinьчиunea

ministerele de justiție din 21. Iunie 1854,
despre decșindarea krtueli apelative din
Klagenfurt, și anșindarea amprezneli
krtui apelative pentru Stiria, Karintia și
Karniola și Greș.

An vladinul imperiale mьnsurul LV, Nr. 152,
estradatъ și trьmьcъ an 2. Iulie 1854.

Nr. 165.

Ordinьчиunea

ministerele de finanțe și comerț din
27. Iunie 1854, despre sktirua de vamъ a
torțului krdș de iinș, torș de mьnъ, an
kommerțul limitaneș dntre Bavaria și
Boemia.

An vladinul imperiale mьnsurul LV, Nr. 153,
estradatъ și trьmьcъ an 2. Iulie 1854.

Ca suplimentъ și antreșire la §. 10 ală
ordinьchiunei din 8. Decembrie 1853 despre izneroa
an krtare a tarișei porturișli din 5. Decembrie
1853, ce deklarъ, kъ an vrtia neroditirilor de-
spre ecekștara trauțului de vamъ și kommerțul
din 9. Februe 1853, torțul krdș de iinș torș kș
mьna, ce admite a intru, ștrъ vamъ și ștrъ a
kontrola declinulinsua ală, peste limitul dntre
Bavaria și Boemia.

Башраптеп м. п.

Nr. 166.

Ordinьчиunea

ministerele de chelo interne, de justiție
și de finanțe din 3. Iulie 1854,
pentru tote perelo așarъ de pemnșă komardo-mincianș
de Dalmatia și de konfinsul miltare,
despre zisrnela mi miltatichelo ofșiciarilor,
banii de vintъ ai zisrnicilor și cerșitori-

alkalmazott napdíjasok számára a napdíjon kívül rendelt táppénz, napdíjokkal egyenlő mennyiségből áll, mely azonban naponként egy forintot, még ha a napdíj magasabb volna is, meg nem haladhat.

§. 4.

Melly esetekben van helye a napdíjatalány kiszabásának, az e tárgyban kibocsátott különös szabályok által határozatlik meg.

A mennyiben az illyes átalányozásnál a hivatalnok napdíjai veendőik sinórmértékül, nem az ezen rendeletben megállapított, hanem az általános szabályok szerinti osztályszerű napdíjak veendőik figyelembe.

§. 5.

Mértföldpénz fejében, a kerületi és megyei hatóságok, az első bírósági törvényszékek és a járási hivatalok, járási bíróságok és szolgabírói hivatalok hivatalnokai számára ugy hivatalos, mint felek ügyeiben szolgáluti utazásoknál, a mindenkori posta-hajópénz mellékilletékek (szekérpénz, borraaló, kenőcspénz, és átfogási pénz) nélkül, a lovak illetékes száma és a mértföldek valódi száma szerint; olly távolságoknál pedig, mellyek menet jövet összesen két mértföldnél többet nem tesznek, minden szabályszerűleg illető lóért s minden mértföldre negyven krajczárnyi összeg jár.

Ezenkívül a tett utra, a rajta létező vámállomások szerint osó vámilletékek felszámíthatnak, a nélkül, hogy azoknak lefizetését vámjegyek által kellene igazolni.

§. 6.

A mennyiben a szolgálatban utazó hivatalnokok a fönálló szabályok szerint a vaspályákat és gőzhajókat kötelesek használni, az azokért járó illetékeket kötelesek a mértföldpénzek s illetőleg a postailletékek helyett (1. §.) a napdíjakkal együtt felszámítani.

§. 7.

Ha több hivatalnokok küldetnek ki egyidejűleg ugyanazon bizottmányra, ugy a fönálló szabályokhoz képest lehetőleg közösen teendő utazásnál egy kétéfogatu szekér három személyre számíttatik. A mértföldpénz a közösen teendő utazásnál csak egyszer, még pedig azon összeggel térítettik meg, melly a magasb hivatalminőségben álló hivatalnok számára jár.

§. 8.

Olly czélből, hogy a hivatalnoknak az utazási alkalmatosság azon esetben is, mellyben annak előkerítése magánügyezés útján nehéz vagy lehetetlen, biztosíttassék, ő azon hivatalos utazásoknál, mellyeknél az eddigi szabályrendeletek szerint az

Amtsorte bei Commissionen verwendet werden, neben dem Diurnum bewilligte Gehrgeld, besteht in einem, ihrem Diurnum gleichkommenden Betrage, der jedoch Einen Gulden täglich, selbst wenn das Diurnum höher ist, nicht übersteigen darf.

§. 4.

In welchen Fällen die Bemessung eines Diätenpauschale einzutreten habe, bestimmen die hierüber erlassenen besonderen Vorschriften.

In sofern bei einer solchen Pauschalirung die Diäten des Beamten als Maßstab anzunehmen sind, kommen nicht die in dieser Verordnung festgesetzten Tagelder, sondern die classenmäßigen Diäten nach den allgemeinen Normallien, zu berücksichtigen.

§. 5.

Als Meilengeld haben die Beamten der Kreis- und Comitats-Behörden, der Gerichtshöfe erster Instanz und der Bezirksämter, Bezirksgerichte und Stuhlrichterämter sowohl bei officiosen als bei Dienstreisen in Parteisachen das jeweilige Postrittgeld ohne Nebengebühren (Wagen-, Truh-, Schmier-, Umspann-Geld) nach der competenzmäßigen Zahl der Pferde und nach der wirklich zurückgelegten Meilenzahl; bei Entfernungen aber, die im Hin- und Rückwege zusammen nicht über zwei Meilen ausmachen, für jedes normalmäßig gebührende Pferd und jede Meile den Betrag von vierzig Kreuzern zu beziehen.

Außerdem dürfen die, auf die zurückgelegte Wegestrecke nach den darauf befindlichen Mauthstationen entfallenden Mauthgebühren, ohne daß deren Bezahlung durch Wollenten nachgewiesen zu werden braucht, aufgerechnet werden.

§. 6.

In soweit die im Dienste reisenden Beamten nach den bestehenden Vorschriften gehalten sind, sich der Eisenbahnen und Dampfschiffe zu bedienen, haben sie die dafür entfallenden Gebühren statt der Meilengelder und beziehungsweise statt der Postgebühren; (§. 1) nebst den Tageldern oder Diäten in Aufrechnung zu bringen.

§. 7.

Werden mehrere Beamte gleichzeitig auf eine und dieselbe Commission entsendet, so wird bei der, gemäß den bestehenden Vorschriften nach Thunlichkeit gemeinschaftlich vorzunehmenden Reise der Raum eines zweispännigen Wagens für drei Personen gerechnet. Das Meilengeld ist für die gemeinschaftliche Reise nur einmal, und zwar mit dem Betrage zu vergüten, welcher für den in der höheren Diensteskategorie stehenden Beamten entfällt.

§. 8.

Um dem Beamten eine Fahrgelegenheit auch in Fällen, wo ihm die Erlangung derselben im Wege des Privatübereinkommens schwer oder unmöglich wird, sicher zu stellen, wird er bei solchen Geschäftsreisen, bei denen nach den bis-

nieziorok ne osz an kommisszióni a fapz de szabványos officialis, vork kzeia diatp'o esmz toz amoa de mare ka zisrnez, kapo dnco ne va trece nectozuó florinó ne zi kap' mi kandó zisrnez va fi mai mare.

§. 4.

An kapl kacsri' sz aivz lozok o esmz appsnkatz necte toz érentó zietz, e determinató an normatívele specialí vezlíkato an prívíngá avoacta.

Kandó la o atare appsnkatz necte toz vork fi a ce lza de vazz zietele officialis; ne ce íez an koncideratíone zisrnez defínte an avoactó ordínatíone, cí zietele de klace dnz normatívele úíneraal.

§. 5.

Drentó míliatíve vork klyta officíalí drentórelorok de prefentó m komitató, at trízna-
delorok mí pretzrelorok nectekate mí zedektorocí, atazó an klyatoríale officíalí, kató mí an czelo pentz kacselo klytorok, vaní pentz kail de noctz, fúz de tacselo cekadapí (centz trécsz, veetz, znoc, skímbató), dnz nctereáz normale de kal mí dnz mílele fuzto an adovoró; cap' la dictange, kapí ampresz kz merok mí antorcó ne fúz mai mlató de dose míle, vork klyta centz fúzkapó kaló normale mí de fúzkapó míle 40 trézorí.

A fapz de avoacta ce noz komista mí vzmíle ce ce kzevínó ne avca dictangz a dpmzálí, fúz ka ce fíz de líncz a ce legitíma kz volate km o'z resznocó.

§. 6.

Kandó officíalí ce klytorocó dííí officíalí vork fi detopl dnz normatíve a ce folocí de vanorok mí de kyal ferekaté, atanzí an lozok de míliatíve mí respontíve an lozok de tacselo pentz kal de noctz (§. 1), vork noz a-mí komista kompotíngelo pentz avcló míkloz de transportó, a fapz de zisrne op zíete.

§. 7.

Kandó ce trémító mai mlyíí officíalí toto-
datz toz an avca kommisszióne, atanzí dnz normatívele ce kacz klytoría prekátó va fi kz nstíngz ce va fzeve ampresz, mí o trécsz kz dol kal ce komistz pentz tréí persóne. Míliatíveáz pentz klytoría komistz ce va resznnde nzmái odatz, dnco an klytíone, ce ep víní ne officíalíaz ce ctz an kateroríz mai dnatz.

§. 8.

Capó a accékara ne officíalí kató pentz trécsz mí an kacsríle, an kapí le víné greó op kz nstíngz de a-mí o prokzra prin tokmeaz prívatz, ce ampstereczó a ce folocí mí de aivz dnainté do anrapíe de transportó (Vorspann) an

szolgáján a politikai országos hatóságnak meg-
bírált és fölkészített végett beküldendők.

Ha a kerületi (megyei) vagy járási hivatalnokok
szabályos napdíjak s a teljes posta- (vaspálya-,
székhely-) illetmények felszámítására följogosítvák,
a hivatalos utazás befejezése után tizennégy nap
alatt külön költségjegyzékek nyújtandók be.

A kerületi előjáró (megyefőnök) az alatta álló
hivatalnokoknak száz forintig terjedhető utazási
előlegezéseket adhat, a hivatali előlegezvényből;
magasb előlegezési összegek a helytartóságnál ké-
rendők.

A járási és szolgabírói hivatalok előjárói föl-
jogosítvák, a bizottmányi ügylet befejezése után
maguk s az alattuk álló hivatalnokoknak előlege-
zéskép, a járandó illetmények két harmadát a hiva-
tali előlegezvényből megtéríteni; a harmadik har-
madrészfizetésével ellenben a számvevőségi föl-
készítésig várni kell.

§. 12.

A költségjegyzékekben és naplókban (10. és
11. §§.) számbavett és igazolt összegek a hivatal-
nokoknak és napdíjasoknak az illető hatóságok vagy
hivatalok előlegezvényi pénzeiből (28. §.) valóságos
kifizetés végett utalványozandók; csak a kerületi
előjárót (megyefőnököt) jöllehet fölkészített utazási
költségjegyzék (11. §.) szerint illető összegek utal-
ványozandók kifizetés végett nem a hivatali előle-
gezvényből, hanem közvetlenül az illető álladalmi
pénztárból.

§. 13.

A hivatalnokok bizottmányi és utazási illetékei
(1. §) nemkülönbén a napdíjasok táppénzei (3. §.)
fejében fizetendő kárpótlás, bizottmányoknál és felek
ügyeiben hivatalos utazásoknál, az e tárgyban az
ügyek különfélésegehez képest fonálló különös ren-
delkezések figyelembe tartása mellett, a telektől a
kincstár számadására a fölkészítés megtörténte után
(10—12. §§.) legfőlebb négy hét alatt behajtandó.

A behajtás azon hatóságnak áll jogában s kö-
telességében, melyhez a bizottmányra vagy hivatalos
utazásra kirendelt hivatalnok tartozik; e végre azon-
ban a hatóság valamely alája rendelt hatóságot is
használhat, mely is e részben azon kérdésre nézve,
hogyan valjon mellyik fél köteles a megtérítéssel,
és e tekintetben illetékes hatóság határozata szerint
köteles eljárni.

§. 14.

A kerületi és megyei hatóságok, az első bíró-
sági törvényszékek, a külön létező járási bíróságok,
a járási és szolgabírói hivatalok szolgaszemélyzete
a körülményekhez képest, ha a hivatal-eljáró meg-
hagyásából szolgálatban a hivatal-székhelyén kívül
alkalmaztatik, járat- és táppénzt, vagy kézbesítési
illetékeket is igényelhet.

richter-). Memtern im Wege der Kreis- oder Co-
mitatsbehörde an die politische Landesstelle zur
Prüfung und Adjustirungs-Veranlassung einzu-
senden sind.

Wenn Kreis- (Comitats-) oder Bezirks-Be-
amte die classenmäßigen Diäten und vollen Post-
(Eisenbahn-, Dampfschiff-) Gebühren aufzured-
nen haben, sind besondere Particularien binnen
14 Tagen nach vollendeter Dienstreise einzu-
reichen.

Der Kreisvorsteher (Comitatsvorstand) kann
den unterstehenden Beamten einen Reisevorschuss
bis zum Belaufe von Einhundert Gulden aus
dem Amtsverlage verabsolgen; höhere Vorschuss-
beträge sind bei der Statthaltereie anzusuchen.

Die Vorsteher der Bezirks- und Stuhlrich-
terämter sind ermächtigt, nach beendeter Com-
missionsgeschäfte zwei Dritttheile der entfallenden
Gebühren für sich und die untergeordneten Be-
amten vorschussweise aus dem Amtsverlage zu
vergüten; mit dem letzten Drittel hingegen ist
bis zur buchhalterischen Adjustirung zuzuwarten.

§. 12.

Die in den Particularien und Tagebüchern
(§§. 10 und 11) verrechneten und adjustirten
Beträge werden den Beamten und Diurnisten
reell zur Zahlung aus den Verlagsgelbern (§.
28) der betreffenden Behörden oder Memtern an-
gewiesen; nur dem Kreisvorsteher (Comitatsvor-
stande) selbst nach einem adjustirten Reiseparti-
culare (§. 11) zukommenden Beträge sind dem-
selben nicht aus dem Amtsverlage, sondern un-
mittelbar aus der betreffenden Staatscasse zahl-
bar anzuweisen.

§. 13.

Der Ersatz für die Commissions- und Reise-
Gebühren (§. 1) der Beamten, sowie für die
Zehrgelder der Diurnisten (§. 3) ist bei Com-
missionen und Dienstreisen in Partesachen, un-
ter Beobachtung der besondern, hierüber nach
Verschiedenheit der Gesetze bestehenden Anord-
nungen, von den Parteien für Rechnung des
Aerars längstens innerhalb vier Wochen nach
erfolgter Adjustirung (§§. 10/12) hereinzubringen.

Zur Einbringung ist jene Behörde berech-
tigt und verpflichtet, welcher der Beamte ange-
hört, der die Commission oder Dienstreise vor-
genommen hat; doch kann sie sich geeigneten
Falles hiezu auch einer untergeordneten Behörde
bedienen, die dabei in Beziehung auf die Frage,
ob und welche Partei ersatzpflichtig sei, nach der
Entscheidung der hiezu competenten Behörde vor-
zugehen hat.

§. 14.

Die Dienerschaft der Kreis- und Comitats-
behörden, der Gerichtshöfe erster Instanz, der
abgesondert bestehenden Bezirksgerichte, der Be-
zirks- und Stuhlrichterämter hat nach Umstän-
den, wenn sie im Auftrage des Amtsvorstandes
im Dienste außerhalb des Amtsortes verwendet
wird, Gang und Zehrgelder, oder auch Zustel-
lungsgeldern, anzusprechen.

дежуръ претсуре амместекате prin префентсръ и
директепсркъ политикъ алъ депел.

Kandē officiaul de prefentșr (mi de komi-
tatș) mi cel de pretșr vorș avē a-mi komșta
zietelo de clase mi antreșile komnetinge de postș
(de calea ferекатъ, vaporș), vorș antreșima spe-
цификъшн аншо ан 14 zile dșur че алъ фъктелъ
кълторя.

Đin vanil че снтлъ ла оффицис спре диче-
цисне, префентсрлъ ва нотē античина нентр кълторя
свординаторș cel officiaul пълъ ла о сцлъ де
florini; anticinate mai marl се vorș чере дела
гвернмантл.

Преторсрлъ дшр че а дмплнитл коммисисне
нотē лаа дин ванил де дичецелсне античандл
нентр сине ми нентр свординатил cel officiaul
дор треимл дин комнетингеле че ли се кандл; сар
кз челалитл треиме vorș actenta пълъ ла адж-
старе с верификаре.

§. 12.

Счмеле комштате ан спецификъшнеле ми жр-
налеке (§§. 10 ми 11) де кълторя, дшр че с'алъ
верификатл се vorș accemna спре а се pecușnde
officiaulорș ми зиспцилорș дин ванил де диче-
целсне (§. 28) ал респонсивелорș асторитшл вер
officie; nșmal счмеле, чи ми дшр верификата спе-
цификъшнеле де кълторя (§. 11) комнетл префе-
фентсрл, i се vorș accemna спре pecușndere нл
дин ванил де дичецелсне ал оффицисл, чи доа-
дрентсрл дин респонсива кассъ а ctatșл.

§. 13.

Рекомменса нентр комнетингеле де коммис-
иснл ми де кълторя (§. 1) але оффициаулорș,
прекшм ми нентр ванил де винтл ал зиспцилорș
(§. 3), деакъ коммисиснеле ми кълторяле оффи-
цисе снтл фъкте ан интереслл пърдлорș, се
ва скоте дела пърдл ан комштатл victoriei челл
пърдл ан 4 септембне дшр верификаре (§§. 10—12),
овсервандл ordișшнеле че ксцл дшр диврцита-
tea тревилорș ан привинца ачеаста.

Спре а скоте ачеастл рекомменср аре дре-
нтсрл ми деторинга ачоа асторитате, де каре се гине
officiatșл че а днтрепринсл коммисиснеа ор къл-
торя оффициср; днсо спре ачеаста се ва нотē
серви ми де о дрегторя свординатл, каре апол,
кнтл нентр днтревареа каре парте о деторе а дн-
торче ачесте снече, се ва гинē де дециснеа асто-
питател комнетингл.

§. 14.

Серситорил дела префентсрл, тривзнале, претсуре
ми претсуре спре ждекъторесул, кандл дин манда-
тл антицелл лорș се анулкъ ан серсигл афарл
де сншнелл оффицисл, ал дрентсрл де а чере дшр
днтрепсрл ванил де дмплетл ми де винтл, ор ми
комнетингеле нентр intimatșл жпрлорл.

A hivatalelőjáró felelős azért, hogy a szolgálatszemélyzet szolgálati kiküldetésekre szükség nélkül ne, hanem csak akkor alkalmaztassék, ha azt a törvények, p. o. bizonyos bírósági működéseknél s kézbesítéseknél, rendelik, vagy ha a bíróság rendelkezésére álló különbeni. kézbesítési eszközök, p. o. a posta, községi küldöttek sat., a teljesítendő meghagyás különös sürgössége vagy sajátlagas mivolta miatt, nem használhatók.

§. 15.

A járatpénz csak akkor számíthatatik föl, ha azon helynek, hova a szolga küldetik, a hivatal székhelyétől távolsága egy fél mértföldnél többet tesz, s csak azon mértékben, a mennyiben menet vagy jövet utazási alkalmatosság, mellyet a szolga használhat, nem tétetik a fölszámításba.

A járatpénz menet-jövet minden mértföldért tíz krajczárt tesz.

Ha a szolga valamely kiküldetésnél több meghagyásokat különböző helyeken tartozik teljesíteni, úgy a járatpénz a kellő rendben tett ut egész hossza szerint igényelhető. Az utnak egy negyedrészmérföldet nem tevő törtreszeiért kárpótlás nem adatik.

Az eddigi szabályokban s különösen az 1853. július 29-kén kelt büntető perrendtartás 333. §-ban foglalt azon intézkedés, melly szerint a járatpénz, a táppénzzel (17. §.) egyenlő, negyvennyolcz s illetőleg harminczkét krajczárnyi maximumra szorított, jövendőre megszűnik.

Egyébiránt a szolgálatszemélyzet, a hol lehet, a fönálló szabályokhoz képest a vaspályákat és gőzhajókat köteles az illető osztályokban használni, s annakutánna az ezekérti illetékeket a járatpénz helyett fölszámítani.

§. 16.

A járatpénz illeti a szolgálatszemélyzetet:

- büntető ügyekben, az 1853. július 29-kén kelt büntető perrendtartás 333-ban meghatározott esetekben;
- a peres és nem peresbírói hivatal polgári jogügyeiben, a mennyiben nem pusztán kézbesítések (21. §.) forognak kérdésben
- politikai ügyekben, midőn a szolga mint büntetési küldött rendeltetik ki, vagy midőn valamely fél ügyében nem pusztán kézbesítésből álló hivatalos cselekvényt köteles teljesíteni.

§. 17.

A táppénz azon esetben, ha a szolga fizetése övenként legalább is 300 frtot tesz, naponként negyvennyolcz krajczárjával, s ha ezen eset nem forog fön; naponként harminczkét krajczárjával szabandó ki.

Der Amtsvorstand ist dafür verantwortlich, daß das Dienerpersonale zu dienstlichen Ausfendungen nicht ohne Nothwendigkeit, sondern nur dann verwendet werde, wenn es die Gesetze, z. B. bei gewissen gerichtlichen Amtshandlungen und Zustellungen, vorschreiben, oder die sonst etwa zu Gebote stehenden Zustellungsmittel, z. B. der Post, der Gemeindeboten u. dgl., wegen besonderer Dringlichkeit oder wegen der eigenthümlichen Art des zu vollziehenden Auftrages, nicht benützt werden können.

§. 15.

Das Ganggeld darf nur dann aufgerechnet werden, wenn die Entfernung des Ortes, wohin der Diener sich zu begeben hat, vom Amtssitze mehr als eine halbe Meile ausmacht, und nur in dem Maße, als nicht auf dem Hin- oder Rückwege eine Fahrgelegenheit, die der Diener benötigen kann, in Aufrechnung kommt.

Das Ganggeld beträgt zehn Kreuzer für jede Meile des Hin- und Rückweges.

Hat der Diener auf einer Ausfendung mehrere Aufträge an verschiedenen Orten zu besorgen, so gebührt das Ganggeld nach der ganzen in gehöriger Ordnung zurückgelegten Wegestrecke. Für die, nicht eine Viertelmeile betragenden Bruchtheile des Weges wird nichts vergütet.

Die in den bisherigen Vorschriften und insbesondere im §. 333 der Strafproceß-Ordnung vom 29. Juli 1853 enthaltene Beschränkung des Ganggeldes auf ein, dem Zehrgelde (§. 17) gleichkommendes Maximum von acht und vierzig und respective zwei und dreißig Kreuzern hat künftig zu entfallen.

Das Dienerpersonale hat übrigens, wo es angeht, sich nach Maßgabe der bestehenden Vorschriften der Eisenbahnen und Dampfschiffe in der zuständigen Fahrklasse zu bedienen, und dann die diesfälligen Gebühren statt der Ganggelder aufzurechnen.

§. 16.

Das Ganggeld gebührt der Dienerschaft:

- bei strafgerichtlichen Angelegenheiten in dem, im §. 333 der Strafproceß-Ordnung vom 29. Juli 1853 bestimmten Fällen;
- bei bürgerlichen Rechtsangelegenheiten des streitigen und nicht streitigen Richteramtes, in soferne es sich nicht bloß um Zustellungen (§. 21) handelt; und
- bei politischen Angelegenheiten, wenn der Diener als Strafbote ausgesendet wird, oder in einer Parteisache eine Amtshandlung, die nicht bloß in einer Zustellung besteht, zu verrichten hat.

§. 17.

Das Zehrgeld ist, wenn der Gehalt des Dieners wenigstens 300 fl. jährlich beträgt, mit täglichen acht und vierzig Kreuzern, und wenn dies nicht der Fall ist, mit täglichen zwei und dreißig Kreuzern zu bemessen.

Antictele officiale e (prescurator) pentru acheta, ca servitorii fara de necesitate sa se trimita afară din serviciu, ci numai când este scris lege, precum de exemplu la unele lucruri mi intimari judecătorești, or când este necesitate de intimari, de ex. posta, servitorii comunalii m. a. ac. nu se pot aplica, fiindcă legea este antecitorie, or când este acheta patra din serviciu este o a se esecuta.

§. 15.

Bani de merca numai atunci se vorbă comuta, când locaș unde merge servitorul e de departe de casa sa officiale neco o jumatate de mila, mi numai atunci atunci, atunci din merca or din torcere n'a foste vro ocaziune de trăsura, da care sa se fie potat foloci servitorul.

Bani de jumatate cantă 10 sp. de fiecare mila din merca mi antecor.

Când sa o trimiteo afară servitorul sa nu a jumatate mila mai multo mandato din locaș di-verco, i se kavină bani de jumatate deza d-treara octinčno a dramsași fizică din ordinea coa. Pentru trăsura de dramsă ce nu fizică trăsura sa trăsura de mila, nu se rezonifică nemis.

Dicșionanoa din prescurato de năz actm, mi mai allocă din §. 333 ală rezolvamantă de proc. pen. din 29. Iulie 1853, prin care bani de merca se prescură la maximă de 48 mi prescură de 32 kracheri, ka mi bani pentru vintă (§. 17), nu sa mai aplica do aiți înainte.

Do alinta unde sa năto, servitorii se vorbă foloci de kăilo ferokato mi de vaport din kăila kavină loră, deza porinatălo ce kăct, mi atunci din locă do bani de merca vorbă trece din komnată tancelo acheta.

§. 16.

Bani de jumatate komnată servitorilor:

- din trevi de kăco nenali din kăctălo din comnate din §. 333 ală rezolvam. proc. pen. din 29. Iulie 1853;
- din kăco civial kontraverco mi nekotraverco, do nu sa fi vorba numai de intimari (§. 21); mi
- din trevi politico, când servitorul se trimite ka kăcoră penalo, or când din kăco sa trăsura or sa trăsura or sa trăsura officiale, ce nu sa numai din intimare.

§. 17.

Bani pentru vintă cantă 48 kracheri ne zi deakt servitorul are calărie celă pătă do 300 fl.; ear' deakt nu, 36 de kracheri ne zi.

18. §.

A táppénzt a szolgálta fölszámíthatja, ha ő

- mint büntetési küldött rendeltetik ki, vagy
- ha valamely hivatalos meghagyás teljesítésénél valamely más szolgálati kiküldetésben éjen át ki kell maradnia, vagy
- ha valamely bizottmányra kiküldött hivatalnokot tartozik kísérni. Ez esetben a szolgának, a mennyiben ő a hivatalnok számára rendelt szállítási eszközt azzal közösen használhatja (7. §) járatpénz nem adatik.

19. §.

A szolgák járat- és táppénzei a hivatalfőnök által készítettnek föl, s a szolgaszemélyzetnek a hivatalos meghagyás teljesítése után a hivatali előlegezvényből (28. §.) fizettetnek ki.

Az erről egy saját minta szerint vezetett jegyzék, mellynek a szolgálta átvételi elismervényét is magában kell foglalnia, a hivatali előlegezvényről számadáshoz melléklendő.

20. §.

A szolgaszemélyzet számára büntető ügyekben fizetett illetékek a felek által a kincstárnak mennyiben térítendőek meg, az 1853. július 29-kén kelt büntető perrendtartás 332. és 341—343. §§. által határozatilik meg.

Ha valamely szolgálta büntetési küldöttként rendeltetik ki, úgy a fél csak a büntetési küldött illetéket tartozik fizetni, melly a hivatalfőnök által naponként egy forintnál kevesebb, s felsőbb jövőhagyás nélkül két forintnál magasabb összegre nem határozatilik.

Minden egyéb esetekben, hol a polgári törvényszolgáltatás vagy a feleknek a politikai közigazgatás alá tartozó ügyekben, a szolgaszemélyzet számára járat- és táppénzek valának fizetendőek, a felek a kincstárnak a szolgaszemélyzet számára járó illetékeket kötelesek megtéríteni.

21. §.

Ha peres ügyekben vagy azokon kívüli polgári jogügyekben, vagy politikai ügyeknél valamely fél ügyében a szolgaszemélyzet által (14. §.) a hivatal székhelyén kívüli kézbesítések teljesítendőek, úgy minden egyes, a hivatal székhelyétől egy fél mértföldnél távolabb eső kézbesítésért, a teit ut tekintetében további különbség nélkül, a kézbesítő szolgának tíz krajczárnyi kézbesítési illeték fizetendő.

Ha a 16. §. b) és c) bet. eseteiben egyszersmind ugyanazon hivatalos cselekvényre vagy ugyanazon hivatalos meghagyásra vonatkozó kézbesítés teljesítendő, ezért a járatpénzen kívül még különös kézbesítési illeték nem követeltethetik.

22. §.

A fizetendő kézbesítési illeték mind a kézbesítési 1854.

§. 18.

Das Zehrgeld kann der Diener aufrechnen, wenn er

- als Strafbote abgefendet wird, oder
- bei Vollziehung eines amtlichen Auftrages in einer anderen dienstlichen Ausfendung über Nacht ausbleiben muß, oder
- einen auf Commission ausgefendeten Beamten zu begleiten hat. In diesem Falle wird dem Diener, in soferne er das Transportmittel des Beamten mitbenützen kann (§. 7), kein Ganggeld bewilliget.

§. 19.

Die Gang- und Zehrgelder der Diener werden vom Amtsvorstande abjustirt und der Dienerschaft nach verrichtetem dienstlichen Auftrage aus dem Amtsverlage (§. 28) bezahlt.

Die hierüber nach einem eigenen Formulare geführte Consignation, welche auch die Empfangsbefätigung der Diener zu enthalten hat, ist der Verlagsrechnung anzuschließen.

§. 20.

In wieferne die der Dienerschaft in strafgerichtlichen Sachen bezahlten Gebühren von den Parteien dem Aerar zu ersetzen sind, bestimmen die §§. 332 und 341—343 der Strafproceß-Ordnung vom 29. Juli 1853.

Wird ein Diener als Strafbote ausgefendet, so hat die Partei nur die Strafbotengebühr, welche vom Amtsvorstande nicht unter Einem, und ohne höhere Genehmigung nicht über zwei Gulden per Tag zu bestimmen ist, zu entrichten.

In allen übrigen Fällen, wo in Sachen der Civiljustiz oder in Parteisachen der politischen Verwaltung der Dienerschaft Gang- und Zehrgelder zu entrichten waren, haben die Parteien dem Aerar die der Dienerschaft gebührenden Beträge zurückzuerstehen.

§. 21.

Wenn in bürgerlichen Rechtsangelegenheiten in oder außer Streitsachen oder bei politischen Angelegenheiten in einer Parteisache von der Dienerschaft (§. 14) Zustellungen außer dem Amtsorte vorzunehmen sind, so ist für jede einzelne in einer Entfernung von mehr als einer halben Meile vom Amtsorte besorgte Zustellung ohne weitere Unterscheidung der zurückgelegten Wegestrecke, eine Zustellungsgebühr von zehn Kreuzern zu Handen des zustellenden Dieners zu entrichten.

St in den Fällen b) und c) des §. 16 zugleich eine, die nämliche Amtshandlung oder denselben amtlichen Auftrag betreffende Zustellung zu besorgen, so darf dafür eine besondere Zustellungsgebühr neben dem Ganggelde nicht gefordert werden.

§. 22.

Die zu entrichtende Zustellungsgebühr ist so-

§. 18.

Сервиторскъ ва пене дн комитскъ ванл де винт:

- kandž se tržmite ka krcopž penalo, op
- kandž la dndndinirea znel dnczrcinžri ofšicial tržmiež žindž ašarž dn servižž dese cž remžnž mi pecto poute akolo, op
- kandž are cž dncocacskž no žnž ofšicialž tržmiež dn kommitcžno. Douzž dn ačestž kacž ce folococce servitorakž de tržcra ofšicialžazi (§. 7) ns 'i ce daž vanl de dn-vleič.

§. 19.

Banil de mepčž mi de vintž al servitopoložž ce verifikž dektrž antictale lopž ofšicialo mi dsnž ce až dnndinž dnczrcinarea ofšicialož ži ce pecsnndž din cžma ce cž cšre dicscculžno dn ofšicial (§. 28).

Koncemžnžžnea cž va ži dnatz dešpre arecta dsnž žnž formžlarik dn adincž mi va kšp- pindo mi adeverindale de pervepapo ale servitopoložž, ce va allžcra dnžž ržčšnile pecsentivo ale ofšicialž.

§. 20.

Pnžž dnžkžž cknžž detore pžrcile a dntržc epazikž kompetingale ce c'žž pecsnacž servitopoložž dn trpvi penali, e deterninatž dn §§. 332 mi 341—343 al peryžm. pr. pen. din 29. Izis 1853.

Tržmigidnce žnž servitopžž ka krcopž penale, parlea va avé a pecsnnde nžmal kompetinga de krcopž, no kape antictale ofšicialž ns o na deternina niče odatz mal žocž de žnž florinž ži ži, dnco niče mal cžč de dol florinž ži ži žpž dešcšare mal dnatz.

Dn toto cždelale kacšpl, žnde epa a ce pecsnnde servitopoložž vanil de mepčž mi de dn-vleič dn kacce de žactigia civile, op dn kacce de ale dntržlopžž de administržčžnea politikž, pžrcile vorž dntržc epazikžž cžmmale cž komitžž servitopoložž.

§. 21.

Kandž servitop I vorž avé a žač dn intec-salž pžrcilopžž dntržpl (§. 14) ašarž de cšam-nelž ofšicialž dn kacce civil kontraverce ver ne kon'p-verce, op dn kacce političe, atžnčmentžž žikape intimape žkžž dntr'o denžrtape mal mape de 1/2 de milžž dela cšžžžž ofšicialž, ce va nžmera servitopžžž o kompetingž de 10 vrcžž pl, žpžž a doctinže mal denapte dictanga dnžžžž žkžžž.

Kandž dn kacšpž b) mi c) din §. 16 va ži a ce žač totdatz v'ž o intimape kape ce žine tožž de ačea dnžcpe op dntržcinare ofšicialo, atžnčž ne dnžžž vanil de mepčž ns ce va mal pretinde alž kompetingž de intimape.

§. 22.

Kompetinga de intimape ce vino a ce pecsnnde,

tési könyvben, mind pedig a kézbesítendő irományon is kiteendő; ez utóbbin köteles a szolga az átvételt elismerni, s a fizető fél kívánságára a felől még külön elismervényt is adni.

§. 23.

A beszédett kézbesítési illetékek a szolgaszemélyzet által a hivatal főnökének vagy valamely általa a végre kijelölt hivatalnoknak átszolgáltatandók, s havonként, vagy rövidebb időszakokban is a hivatalfőnök meghatározása szerint, az ezen ügyekre alkalmazott szolgák között, alkalmaztatásuk arányának méltányos figyelembe vételével elosztandók.

§. 24.

A hivatalnokok bizottmányi és utazási költségei (§. 12.), továbbá a táp- és járatpénzek (§. 3, 15, 17. §§.) s végre a kézbesítési illeték (§. 21.) megtérítése a beadvány vagy valamely más hivatalos előterjesztés folytán keletkezett minden intézkedésekért, még ha azoknak kézbesítése teljesen meg nem történhetett is, rendszerint azon fél vagy meghatalmazottja köteletségében áll, melly föllépése által a hatósági intézkedésre vagy rendeletre okot szolgáltatott, az ellenfél vagy valamely harmadik elleni netaláni megtérítési igény fennmaradván.

Ha valamely beadvány valakivel nyilatkozat végett közöltetik, ugy a nyilatkozat iránt keletkező intézkedés kézbesítéseért járó illeték azon féltől szedendő be, melly beadványa által a nyilatkozatra okot szolgáltatott.

Nem peres ügyekbeni bírói kézbesítéseknél, a kézbesítési illeték fizetésével, ha a kibocsátvány olly föllépés folytán történt, mellyben a fél nem saját javára irányzott kérelmet terjeszt elő, hanem egy harmadik érdekét mozdította elő, az köteles, kinek javára a föllépés történt.

§. 25.

A pénzügyi ügyvédségek az ő képviselőikhez utasított, nem az álladalmi kincstárt illető ügyekben, s a mennyiben polgári jogügyekbeni kézbesítési illetékek forognak kérdésben, az álladalmi kincstárt tárgyazó ügyekben is, a feleket illető fizetésekre szintugy kötelezvék.

§. 26.

Ha polgári jogügyekben az illeték fizetése valamely a szegényi jogot élvező felet, vagy valamely távollévőnek hivatalból rendelt képviselőjét terheli, a tartozó összeg a hivatali előlegezvényből előlegeztetik, és följegyeztetik.

Ha az illyes fél ellenfele a perköltségek megtérítésében elmarasztaltatik, vagy ha az illetékmentes fél a peresügy kimenetele által vagy más módon a fizetésre tehetlenné válik, avagy ha a távollévő

wohl im Zustellungs-buche, als auch auf dem zuzustellenden Schriftstücke ersichtlich zu machen; auf letzterem hat der Diener auch den Empfang zu bestätigen, und auf Verlangen der zahlenden Partei auch eine besondere Empfangsbefähigung auszustellen.

§. 23.

Die eingehobenen Zustellungsgebühren sind von der Dienerschaft an den Amtsvorstand oder einen von ihm hierzu bezeichneten Beamten abzuführen, und werden monatlich oder auch in kürzern Zeitabschnitten nach der Bestimmung des Amtsvorstandes unter die, in diesem Geschäfte verwendeten Diener, unter billiger Bedachtnahme auf das Verhältnis ihrer Verwendung, vertheilt.

§. 24.

Die Vergütung der Commissions- und Reisekosten (§. 12) der Beamten, dann der Zehr- und Gangelber (§§. 3, 15, 17) und endlich der Zustellungsgebühr (§. 21) für alle über eine Eingabe oder ein anderes amtliches Anbringen erfolgten Erledigungen, selbst wenn deren Zustellung nicht vollständig bewirkt werden konnte, obliegt in der Regel derjenigen Partei oder deren Bevollmächtigten, welche durch ihr Einschreiten die behördliche Erledigung oder Anordnung veranlaßt hat, unbeschadet des allfälligen Anspruchs auf Rückersatz an die Gegenpartei oder an einen Dritten.

Wird eine Eingabe Jemanden um seine Neußerung mitgetheilt, so ist die Gebühr für die Zustellung der, über die Neußerung ergehenden Erledigung von derjenigen Partei, welche durch ihre Eingabe die Neußerung veranlaßt hat, einzubehalten.

Bei gerichtlichen Zustellungen in nicht streitigen Angelegenheiten trifft die Zahlung der Zustellungsgebühr, wenn der Erlaß über ein Einschreiten erfolgt ist, worin die Partei kein auf den eigenen Vortheil gerichtetes Begehren gestellt, sondern nur das Interesse eines Dritten bezweckt hat, denjenigen, zu dessen Vortheil das Einschreiten gemacht wurde.

§. 25.

Die Finanz-Procuraturen sind in den, ihrer Vertretung zugewiesenen, nicht den Staatschatz betreffenden Angelegenheiten, und in soferne es sich um Zustellungsgebühren in Civilrechtsfachen handelt, auch in den, den Staatschatz betreffenden Angelegenheiten gleichfalls zu den, den Parteien obliegenden Zahlungen verpflichtet.

§. 26.

Fällt in Civil-Rechtsangelegenheiten die Zahlung einer, das Armenrecht genießenden Partei oder dem von Amtswegen bestellten Vertreter eines Abwesenden zur Last, so wird der schuldige Betrag aus den Verlagsgeldern des Amtes vorgeschossen und in Vormerkung genommen.

Wird der Gegner einer solchen Partei in den Ersatz der Gerichtskosten verurtheilt, oder wird die gebührenfreie Partei durch den Aus-

ce va pncemna mi ne krlivika mi ne krlia de intimat; ne avoactz din zpmz na adaveri cerpitopzai mi nercheneroa, mi de va cere partea va pecznnde manil, va da mi adaverindz speciale.

§. 23.

Perchenstelo tance de intimare ce vorz dea dektrz cerpitopi la antictelo officiatzi op la aliz officiatiz declinatiz dektrz elz, mi anol dea dicnscoviznea antictelzi ce vorz pntzru ne lzoz op an periode mal czerte pntzo cerpitopi anlikazl pntz avoacta, cinzandz dreantz prozpruzna ktrz anlikareo lorz.

§. 24.

Pekonifikareo speselorz officiatilorz an komitcizni mi krltopie (§. 12), anol a vanilorz de vintz mi mepcz (§§. 3, 15, 17) mi a tancei nentz intimzpi (§. 21) de ner ce devicizni emite dea vpr'nz ecizitiz op aliz krltiz officiate, klap' mi kanzdiz intimareo ns c'ap fi nstiz efentza denzindz, kade de perzaz ne avoa parte op ne mandzplaz el, kazo kz manil ce a fizkatz a okkactozatiz deviciznea op opdinzvlanea ktopitator, fizz de a ce prozdeka dreantz de a cerebro peclitziro dela partoa kontrapo op dela aliz vineva.

Kanzdiz o krltiz intratz ce kmminez kaba czpo dekrapo, tance ce na czoto dela avoa parte, kazo kz krltia coa a datz okkactzno dekrapel.

La intimzplaz dicnscoviznizlorz kadektopect an kazo nekotraverco, doaz dicnscoviznea ca datz an zpmz znorz manil, no kapl partea i-a fizkatz necherandz nemikz ce ce attinze de intereczaz cez, ci nsmal de intereczaz aztsia, komnetinga de intimare o va pecznnde partoa an aliz krlpel interecz ce zpxi lzkrzaz.

§. 25.

Prozpruzareo finansiarl, an treplaz konpozate peneczantanzel lorz, kapl ns ce dinz de vicietia ctatzazl, anol, kanzdiz o vorza nentz tance de intimzpl an kazo vizial, mi an treplaz ce ce attinze de vicietia ctatzazl czntiz ozairate acemineo la pecznnderoa komnetingelorz, la kapl czntiz ozairate mi npruzile prizate.

§. 26.

Kanzdiz pecznnderoa komnetingelorz an kasele vizial va kzedé ne o parte ce ce kszkz do favoreo konczsz czrakilorz, op ne peneczantateo nsez szal ascinte din officiiz, czma ce vintz a ce pecznnde ce va antivina din manil ce ctazl officiiz czpo dicnscovizne mi ce va ppenota.

Kanzdiz kontraplazl sznel atzpl npruzi ce va kodemna la peclitziroa speselorz kadekatei, — op kanzdiz partoa czntiz nentz czrpuiz prin pecznnde

Ezen határidő sikertelen eltelte után a késedelmes fél ellen, ha politikai ügyekben keletkezett illetékek forognak kérdésben, az 1854. april 20-kán kelt császári rendelet 3. §. szerint kell eljárni, ha pedig bírósági ügyekben illetékek forognak fön, a tartozás fedezésére elegendő ingóságok zálogolás és becsü. alá veendő, azoknak a legközelebbi bírói árverezésnél elárusítása elrendelendő, s a bajótt pénzből a tartozás a netaláni végrehajtási költségekkel együtt kifizetendő.

30. §.

Az illyes illetékek felszámításánál vagy beszédésnél törvénytelen eljárás ellen emelt panaszok, a hivatalnok vagy szolga előjáró hatóságánál, a szerint, a mint azok a felszámítás vagy beszédés ellen intézvék, benyújtandók, vagy rendszerüleg megvizsgálandók s elintézendők.

Az illyes panaszok s az azokról fölveendő hivatalos irományok bélyegmentesek; s az illyes alaposnak talált panasz fölötti határozat, vagy az e miatt indított fegyelmi eljárás folytán keletkezett intézkedés kézbesítéseért kézbesítési illeték nem számíthatatik föl.

31. §.

Az első bíróságu törvényszékek, a kerületi s megyei hatóságok, a járási bíróságok, a járási és szolgabíróihivatalok kötelesek a helységeknek a hivatal székhelyétől s egymástól távolságáról pontos kimutatásokat készíteni, s illetőleg a kerületi vagy megyei hatóság elismerésével ellátva a hivatalhelyiségben mindenki általi megtekintetés végott, kifüggeszteni.

32. §.

Azon időpont, mellytől fogva ezen rendelet a Magyarországi megyei hatóságokra, szolgabírói hivatalokra s járási bíróságokra, a Szerbvajdasági s temesi bánási kerületi hatóságokra, járási hivatalokra és járási bíróságokra, s Galicziában a lembergi és krakói közigazgatási területbeni kerületi hatóságokra nézve hatályba lépend; utólagosan fog meghatározatni.

Azon koronaországoknak, mellyekben ezen rendelet kötelező erejü, minden egyéb ujon szervezendő politikai és bírói hatóságaira és hivatalaira nézve, ezen rendelet hatályossága az illető új hatóságok és hivatalok élesbe lépte napjától fogva kezdődik.

Báró Bach s. k. Báró Krauss s. k.
Baumgartner lovag s. k.

Nach fruchtlosem Ablaufe dieser Frist ist gegen die säumige Partei, wenn es sich um, in politischen Angelegenheiten aufgelaufene Gebühren handelt, nach dem §. 3 der kaiserlichen Verordnung vom 20. April 1854 vorzugehen, und wenn es sich um Gebühren in gerichtlichen Geschäften handelt, die Pfändung und Schätzung der, zur Deckung des Ausstandes genügenden Fahrnisse vorzunehmen, die Veräußerung derselben bei der nächsten gerichtlichen Feilbietung anzuordnen, und aus dem Erlöse der Ausstand sammt den allfälligen Executionskosten zu be-richtigen.

§. 30.

Beschwerden wegen eines gesetzwidrigen Vorgehens bei der Berechnung oder Einhebung solcher Gebühren, sind bei der vorgesetzten Behörde des Amtes oder Dieners, je nachdem sie gegen die Berechnung oder die Einhebung gerichtet sind, anzubringen, oder ordnungsmäßig zu untersuchen und zu erledigen.

Beschwerden dieser Art und die hierüber aufzunehmenden amtlichen Schriften sind stempel-frei; auch kann für die Zustellung der Erledigung über eine solche begründet befundene Beschwerde oder einer im Zuge eines, dieserwegen eingeleiteten Disciplinarverfahrens ergehenden Verfügung keine Zustellungsgebühr aufgerechnet werden.

§. 31.

Die Gerichtshöfe erster Instanz, die Kreis- und Comitatsbehörden, die Bezirksgerichte, die Bezirks- und Stuhlrichterämter haben genaue Ausweise über die Entfernungen der Ortschaften vom Amtssitze und unter einander zu verfassen, und beziehungsweise mit der Kreis- oder comitatsbe-hördlichen Bestätigung versehen im Amtlokal Jedermann zur Einsicht zugänglich, anzuhängen.

§. 32.

Der Zeitpunkt, mit welchem diese Verordnung für die Comitatsbehörden, Stuhlrichterämter und Bezirksgerichte in Ungarn, für die Kreisbehörden, Bezirksämter und Bezirksgerichte in der serbischen Wojwodschafft und dem Temeser Banate und für die Kreisbehörden in den galizischen Verwaltungsgebieten von Lemberg und Krakau in Wirksamkeit zu treten hat, wird nachträglich bestimmt werden.

Für alle übrigen neu zu organisirenden politischen und gerichtlichen Behörden und Aemter der Kronländer, in denen diese Verordnung Geltung hat, beginnt ihre Wirksamkeit mit dem Tage der Activirung der betreffenden neuen Behörden und Aemter.

Freiherr von Bach m. p.
Freiherr von Krauß m. p.
Ritter von Baumgartner m. p.

Трехнадѣ авецкѣ терминѣ фѣрѣ рещатѣ, дѣ-контра прѣдѣлѣ неасказатѣоро со ва проведѣ дѣрѣ § 3 азѣ ordinъцѣнеи имперѣтеци дѣн 20. Априлѣ 1854, дѣрѣ е vorba de compeingde nentрѣ трѣи позѣтивѣ; еар' фѣиндѣ vorba de compeingde дѣн трѣи жѣ-декѣторесѣи, 'i со ворѣ оупемпора ми прѣдѣи, авѣрѣ-рѣа мишкѣоро кѣте ажжнѣ сѣре авѣкоперѣне авѣлорѣ компѣинѣе, апои ла чеа маи де авѣрѣо лѣитѣцѣне жѣдекѣторесѣе се ворѣ винде, ми дѣн че па еми се ворѣ рещнѣде компѣинѣе дѣ-прещнѣ кѣ спещѣе есѣкѣцѣнеи.

§. 30.

Плажсорѣе дѣконтра врѣнѣи нелегалѣцѣи дѣ комитатѣеа оп скотѣеа жѣдинѣлорѣ се ворѣ де ла авѣорѣтата маи марѣ а офѣциѣлѣи вер сѣрѣитѣрѣлѣи, дѣрѣ кѣм ворѣ фѣи плажсорѣе дѣдрѣстѣе дѣконтра комитѣрѣи оп дѣконтра скотѣеи жѣдинѣ-лорѣ, аз се ворѣ черѣета ми деѣидѣ не кѣлеа орѣнарѣе.

Атарѣи плажсорѣи ми скрѣпѣтеле офѣциѣлѣи че орѣ-кѣрѣ дѣн прѣинѣа авѣаѣта сѣнтѣ еѣтите де сѣтѣрѣ; авѣмина ми нентрѣ инѣмарѣа деѣѣѣнѣлорѣ дѣте авѣара атѣрорѣи плажсорѣи рекѣнносѣте де фѣѣа, оп нентрѣ инѣмарѣа врѣнѣи дѣѣнѣсѣѣнѣи че есе дѣн прѣинѣа проѣсѣрѣи дѣѣѣнѣнѣи рѣѣте дѣн авецкѣ овѣлѣнѣ, нѣ се ва ла нѣче о таѣсѣ.

§. 31.

Трѣизнаѣле, прѣфѣнтѣрѣе, прѣтѣрѣе ми прѣ-тѣрѣе неѣре жѣдекѣторесѣи, ворѣ жѣнѣ конѣпѣте есѣпте десѣро дѣнѣртѣрѣе локѣрѣлорѣ дѣла сѣавѣ-нѣлѣ офѣциѣлѣи ми дѣнѣро сѣнѣ, ми дѣнѣрѣ дѣкѣтѣрѣ еѣторѣѣцѣе до прѣфѣнтѣрѣе ло ворѣ авѣѣе дѣн ло-кѣлѣлѣ офѣциѣлѣи сѣре ведѣрѣа тѣтѣрорѣ.

§. 32.

Епока жѣндѣ аро сѣ инѣро дѣн авѣѣтѣе авѣ-ѣтѣ ordinъцѣнеи нентрѣ прѣфѣнтѣрѣе комитѣеаорѣ, нентрѣ прѣтѣрѣе ми жѣдеѣо до прѣтѣрѣе дѣн дѣгарѣи нентрѣ прѣфѣнтѣрѣе, прѣтѣрѣе ми жѣдеѣе де прѣтѣрѣе дѣн Boisodatѣ ми Бѣнатѣ, ми нентрѣ прѣфѣнтѣрѣе дѣн жѣнѣтеле адѣнѣѣтрѣѣно де Леополѣ ми Кра-ковѣа, се ва нотѣѣѣа маи не жѣрѣнѣ.

Нентрѣ тѣте чеѣеѣаѣте авѣорѣѣцѣи ми офѣциѣе политѣе ми жѣдѣкѣторесѣи, че сѣнтѣ а се орѣнѣѣа дѣн ноѣ дѣн ѣрѣле имперѣлѣи, дѣн карѣ арѣ валѣрѣ авѣаѣтѣ ordinъцѣнеи, ва дѣнѣне авѣѣтѣеа еи дѣо-датѣ кѣ инѣрѣеа дѣн авѣѣтѣеа а рѣсѣнѣнѣлорѣ нѣсе авѣорѣѣцѣи ми офѣциѣе.

Baronŝ de Bach m. u. Baronŝ de Krauss
m. u. Kavalерŝ de Baumgartner m. u.

167. szám.

Rendelete

a bel-, igazság- és pénzügyi ministeriumoknak 1854. július 3-káról,

kiható azon koronaországokra, melyekben az 1851. április 11-kén kelt császári nyiltparancs (birod. törv. lap 84 sz.) hatályos,

az 50 pengő forint aluli földtehermentesítési tőkék bírói kiosztásánál követendő eljárás iránt.

A birodalmi törvénylap LXI. dar. 170. sz. kiadott és szétküldetett július 11-kén 1854.

168. szám.

Rendelete

a pénzügyi s kereskedelmi ministeriumoknak 1854. július 5-kéről,

kiható az általános vámvidékben foglalt minden koronaországokra,

a czérnázott, kétszálu, fejrítetlen pamutfonalak vámkezelése iránt.

A birodalmi törvénylap LXI. dar. 171. sz. kiadott és szétküldetett július 11-kén 1854.

Jövendőre a czérnázott kétszálu pamutfonalak, fejrítetlenül, mellékfonalaknak nem készítve és festetlen állapotban, az 1853. december 5-kén kelt vámjegyzék 49. szak a) bet. szerint, nyers pamutfonalkép kezelendő.

Ezen vámhatározat minden vámhivataloknál, a lombárd-velencei királyságbeli kivéve, 1854. július 20-kán, az említett királyságbeli vámhivataloknál pedig azon napon lépend hatályba, melly a mailandi nemzetközi vámegyleti bizottmány által közhírre fog tétetni.

Baumgartner s. k.

169. szám.

Rendelete

a pénzügyministeriumnak 1854. július 5-kéről,

kiható Magyarországra, a Szerbajdaságra s a temesi bánorságra, Horvát-, Tótországra s a katonai határorségre, melly által az eddigi szomolnoki, nagybányai és oravitzi kerületi bányabíróságoknak, az alattuk álló helyettes bányabíróságoknak továbbá a radobojei helyettes bányabíró-

No. 167.

Verordnung

der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 3. Juli 1854,

giltig für jene Kronländer, in denen das kaiserliche Patent vom 11. April 1851, No. 84 des Reichsgesetzblattes, in Wirksamkeit steht,

über das Verfahren bei der gerichtlichen Zuweisung von Grundentlastungs-Capitalien unter dem Betrage von 50 fl. C.M.

Im Reichsgesetzblatte LXI. Stück No. 170, ausgegeben und versendet am 11. Juli 1854.

No. 168.

Verordnung

der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 5. Juli 1854,

giltig für sämtliche Kronländer des allgemeinen Zollverbandes,

betreffend die Zollbehandlung gezwirnter, zweidrähtiger, ungebleichter Baumwollgarne.

Im Reichsgesetzblatte LXI. Stück No. 171, ausgegeben und versendet am 11. Juli 1854.

In Zukunft ist auch gezwirntes zweidrähtiges Baumwollgarn, nicht gebleicht, nicht zu Zetteln angelegt und nicht gefärbt, nach der Tarifsabtheilung 49, lit. a, des Zolltarifes vom 5. December 1853, als rohes Baumwollgarn zu behandeln.

Diese Zollbestimmung hat bei sämtlichen Zollämtern, mit Ausnahme jener des lombard-venetianischen Königreiches, am 20. Juli 1854, bei den Zollämtern des genannten Königreiches aber an jenem Tage in Wirksamkeit zu treten, welcher von der internationalen Zollvereins-Commission in Mailand bekannt gemacht werden wird.

Baumgartner m. p.

No. 169.

Verordnung

des Finanzministeriums vom 5. Juli 1854,

giltig für Ungarn, die serbische Woiwodschafft mit dem Zemeser Banate, Kroatien, Slavonien und die Militärgränze,

womit die Stellung und Benennung der bisherigen Districtual-Verggerichte in Schmöllnitz, Nagybánya und Draviza, der ihnen unterstehenden Berg-

Nr. 167.

Ordinьчиsnea

ministerielorь de челе interne, de жьстигь ми de finance din 3. Iulie 1854,

pentru ьереде дн карь се афлэ дн antibilitate patents дмперьтеачь дн 11. Iulie 1851, (экз. imp. Nr. 84.),

despre прочесьра ла асеснарое жьдектьороечь а капиталелорь de decdampare дела 50 de фл. М. С. дн жось.

Дн вьлетиньлэ имперяле тьенекьлэ LXI, Nr. 170, естрадатэ ми тььмичь дн 11. Iulie 1854.

Nr. 168.

Ordinьчиsnea

ministerielorь de finance mi de comerчьis din 5. Iulie 1854,

pentru tote ьереде de сьь комььна жььтсьь de вьмь,

despre тогьлэ de вьмьвекь ресьчитэ дн доь (фьре) ми недььлэьтэ.

Дн вьлетиньлэ имперяле тьенекьлэ LXI, Nr. 171 естрадатэ ми тььмичь дн 11. Iulie 1854.

De aici ьнаинте ми тогьлэ de вьмьвекь ресьчитэ дн доь, дьне недььлэьтэ, не зььитэ ми неколоритэ, се ва тьанта ка тогьтэ de вьмьвекь, кьдэь, дььь decьььгьтсьра 49 лит. а. дн тарьфа de вьмьь din 5. Decembrie 1853.

Ачосеть дьььсечььне ва интра дн antibilitate дн 20. Iulie 1854 ла тоге офьичьеле de вьмьь афьрь de чело дн ренььлэ Ломбардо-вьенегиянэ; еар' ла ачосеть дн зььтэ дн зььа, не каре о ва фьче кььпосекьтэ комььчььнеа интерьчьььнале pentru зьььреа вььмьлорь дн Миланэ.

Baumgartner m. p.

Nr. 169.

Ordinьчиsnea

ministerielorь de finance din 5. Iulie 1854,

pentru ььнария, Воинодатэ ми ььнатэ, Кьроадя ми Сььано ми коньиньлэ мььитаре,

прин каре се скьььтэ пьсечььнеа ми пььььреа жьдеделорь мььььарь дьььпьтэ дн пьььь акьм дн Шььььььь, Баия маре ми Оравьца, а жьдеделорь мььььарь сььььььь чье ораь

biróságnak helyzete és nevezete megváltoztatik.

A birodalmi törvénylap LXI. dar. 172. sz. kiadott és szétküldetett július 11-kén 1854.

170. szám.

Császári nyiltparancs

1854. június 29-kéről,

kiható a volt Krakói köztársaság területére, a változtatási illetmények megváltása iránt.

A birodalmi törvénylap LXII. dar. 173. sz. kiadott és szétküldetett július 13-kán 1854.

171. szám.

Hirdetménye

a pénzügyministeriumnak 1854. július 8-ról,

kiható az általános vámkapcsolatban foglalt minden koronaországokra,

egy II. osztályu mellékvámhivatalnak Ulmbach-Satzungbani föllállítása iránt.

A birodalmi törvénylap LXII. dar. 174. sz. kiadott és szétküldetett július 13-kán 1854.

Az 1853. február 19-kén kelt kereskedelmi és vámszerződvény (birod. törv. lap 207. sz.) alapján történt további megállapodás folytán, a saazi kamarai járásban a sebastiansbergi I. osztályu mellékvámhivatal mellett Ulmbachban eddigelő létezett bemondó űrs helyébe, egy II. osztályu mellékvámhivatal lépett, mely a Satzungban létező szászországi II. osztályu mellékvámhivattal egyesítetett, s ez utóbbi helyen hatályát 1854. július 1-jén megkezdette.

Baumgartner s. k.

172. szám.

Kibocsátványa

a pénzügministeriumnak 1854. július 9-ről,

kiható minden csendőr-czredekre,

néhány arany- és ezüstpénzeknek vámfizetésekre fordítása iránt.

A birodalmi törvénylap LXII. dar. 175. sz. kiadott és szétküldetett július 13-kán 1854.

gerichts = Substitutionen, dann der Berggerichts = Substitution in Adoboje geändert wird.

Im Reichsgesetzblatte LXI. Stück No. 172, ausgegeben und versendet am 11. Juli 1854.

No. 170.

Kaiserliche Verordnung

vom 29. Juni 1854,

giltig für das Gebiet des ehemaligen Freistaates Kraau,

die Ablösung der Veränderungsgebühren betreffend.

Im Reichsgesetzblatte LXII. Stück No. 173, ausgegeben und versendet am 13. Juli 1854.

Nr. 171.

Kundmachung

des Finanzministeriums vom 8. Juli 1854,

giltig für alle im allgemeinen Zollgebiete begriffenen Kronländer

betreffend die Errichtung eines Neben Zollamtes II. Classe zu Ulmbach-Satzung.

Im Reichsgesetzblatte LXII. Stück No. 174, ausgegeben und versendet am 13. Juli 1854.

In Folge weiterer, auf Grund des Handels- und Zollvertrages vom 19. Februar 1853 (Nr. 207 des Reichsgesetzblattes) gepflogener Vereinbarung, ist an die Stelle des im Saazer-Camerallbezirke bei dem Neben Zollamte I. Classe zu Sebastiansberg bisher bestandenen Anschlagpostens in Ulmbach, ein Neben Zollamt II. Classe getreten, welches mit dem sächsischen Neben Zollamte II. Classe zu Satzung zusammengelegt wurde, und am letzten Orte am 1. Juli 1854 seine Wirksamkeit begonnen hat.

Baumgartner m. p.

Nr. 172.

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 9. Juli 1854,

giltig für sämtliche Kronländer,

betreffend die Verwendung einiger Gold- und Silbermünzen zu Zollzahlungen.

Im Reichsgesetzblatte LXII. Stück No. 175, ausgegeben und versendet am 13. Juli 1854.

съordinate дорѣ, аноі а жидеулаі мінер съвѣдѣніѣ на Радобоіе.

Ан вѣдетинскѣ имперіале тѣхнѣніскѣ LXII, Nr. 173, естрдатѣ ми тѣмичѣ на 11. Іуліа 1854

Nr. 170.

Ординъчїенеа

диперътѣскѣ дїн 29. Іуліа 1854,

ментѣ терріторіалѣ фотел републіко Кракоіа,

деспрѣ рескѣмѣрарѣо тапѣдорѣ на касаріа сїмѣрѣл де носсесіоне.

Ан вѣдетинскѣ имперіале тѣхнѣніскѣ LXII, Nr. 173, естрдатѣ ми тѣмичѣ на 13. Іуліа 1854.

Nr. 171.

Пѣбликареа

міністеріалѣ де фїнанго дїн 8. Іуліа 1854,

ментѣ тоѣ перѣле имперіалѣ кампїне на терріторіалѣ мѣмѣнѣ де вѣмѣ,

деспрѣ амшезарѣо знѣл оффїціѣ сѣкундарѣ де вѣмѣ де класа II на Шмбах-Сазунг.

Ан вѣдетинскѣ имперіале тѣхнѣніскѣ LXII, Nr. 174, естрдатѣ ми тѣмичѣ на 13. Іуліа 1854.

Ан прѣа дѣноіерѣ мѣл депарѣо, че с'а фѣмѣл не тѣмѣскѣл тѣнтатѣскѣл де коммерѣс ми де вѣмѣ дїн 19. Феврѣаріа 1853, на донѣскѣл мѣскѣл де авїсарѣо че а сѣлѣскѣл пѣлѣ авѣм на Шмбах на черѣскѣл камерале Сазунг по дѣлѣскѣл оффїціалѣ сѣкундарѣо де вѣмѣ де класа I дїн Сѣвастіансѣрѣ, с'а амшезарѣскѣл знѣл оффїціѣ сѣкундарѣо де вѣмѣ де класа II, карѣ с'а дѣноіерѣскѣл нѣ оффїціалѣ сѣкундарѣо сѣконїскѣл де класа II дїн Сазунг, ми 'мї а дѣноіерѣскѣл антїсітѣо сѣа на авѣскѣл дїн прѣмѣ дорѣ на 1. Іуліа 1854.

Кавалерѣ де Бѣмѣраріерѣ м. п.

Nr. 172.

Декретѣлѣ

міністеріалѣ де фїнанго дїн 9. Іуліа 1854,

ментѣ тоѣ перѣле имперіалѣ,

деспрѣ апплікареа знорѣ монѣте де арѣскѣл де арїнтѣлѣ на респундерѣо вѣмѣл.

Ан вѣдетинскѣ имперіале тѣхнѣніскѣ LXII, Nr. 175, естрдатѣ ми тѣмичѣ на 13. Іуліа 1854.

Pénzjegyzék

azon becsarány meghatározása végett, melly szerint az ausztriai aranypénzek, továbbá az 1. §. b, c, d bet. alatt említett külföldi pénzek 1854. augusztus 1-jétől fogva a vámfizetéseknél elfogadtatnak.

Folyó szám	A pénzek nevezete	Érték husz forintos láb szerinti forintokban és krajczárookban		Jegyzet.
		fr.	kr.	
A. Aranypénzek.				
I. Belföldiek.				
1	Egyszerű arany	4	33 ³ / ₄	Többszörös arany és fél souveränd'or aránylag
2	Souveränd'or	13	31	
II. Külföldiek.				
3	Husz frankos	7	42	
4	Porosz friepichsd'or	8	—	
5	Orosz fél imperial	7	57	
6	Bajorországi arany	4	33 ³ / ₄	
B. Külföldi ezüstpénzek.				
7	Öt frankos	1	54 ³ / ₄	
8	Vámegyleti pénz 2 talléros	2	51	
9	Tallér a 14 talléros láb szerinti	1	25 ¹ / ₂	
10	Forint a 24 ¹ / ₂ forintos láb szerinti	—	49	

Jegyzet az 1. 6. 7. és 9. számokhoz. A $\frac{3}{4}$ és $\frac{1}{2}$ krajczártörödékek a lombard-velencei királyságban 4 és 2 centesimivel számítandók; a többi érték meghatározások az említett királyságra nézve a törvényes arány szerint alkalmazandók, melly szerint egy forintra 3 lira s egy krajczárra 5 centesimi esik.

Münz-Tarif

zur Bestimmung des Werthverhältnisses, nach welchem die österreichischen Goldmünzen, dahin die unter §. 1, lit. b, c, d, genannten ausländischen Münzen vom 1. August 1854 angefangen bei der Entrichtung von Zöllen angenommen werden.

Vorkaufende Zahl	Benennung der Münzen.	Werth in Gulden und Kreuzern des Zwanzig-Gulden-Fußes		Anmerkung
		fl.	kr.	
A. Goldmünzen.				
I. Inländische.				
1	Einfacher Ducaten	4	33 ³ / ₄	Mehrfache Ducaten und halbe Souveränd'or nach Verhältnis.
2	Souveränd'or	13	31	
II. Ausländische.				
3	Zwanzigfrankenstücke	7	42	
4	Preussische Friedrichsd'or	18	—	
5	Russische Halb-Imperialen	7	57	
6	Wienerische Ducaten	4	33 ³ / ₄	
B. Ausländische Silbermünzen.				
7	Fünf Frankenstücke	1	54 ³ / ₄	
8	Zollvereinsmünze zu 2 Thaler	2	51	
9	Thaler des 14 Thalerfußes	1	25 ¹ / ₂	
10	Gulden des 21 ¹ / ₂ Guldenfußes	—	49	

Anmerkung zu 1, 6, 7, und 9. Die Kreuzer-Bruchtheile zu ³/₄ und ¹/₂ Kreuzer sind im lombardisch-venetianischen Königreiche zu 4 und 2 Centesimi zu rechnen; die übrigen Werthbestimmungen haben für das genannte Königreich nach dem gesetzlichen Verhältnisse von 3 Lire auf Einen Gulden und 5 Centesimi auf Einen Kreuzer zu gelten.

ТАРИФЪ ШОНЪТАРЕ

спре а determina пропърчизнеа валорей, дъпъ каре се ворѣ лѣа галвині австриачі, апоі монете стръне нѣмте съв \$ 1. lit. a, b, c, d ла респондереа вътеі днчепандѣ дела 1 Августѣ 1854.

Нѣмерѣлѣ крѣпите	Нѣмѣреа монетелорѣ.	валорѣа дн флорині ші крѣчері дѣпъ те- сѣра де доезѣчі флорині		Обсервѣчизне.
		фл.	кр.	
A. Monetele de аврѣ.				
I. Нѣмантене.				
1	Галвинѣлѣ сиппѣлѣ	4	33 ³ / ₄	Галвині де кѣтине маі марѣ ші жѣпъ- тѣлѣ де галвинѣлѣ нѣ- мѣтѣ Сѣверинд'ор дн пропърчизнеа валорей
2	Галвинѣлѣ нѣмѣтѣ Сѣверинд'ор	13	31	
II. Стръне.				
3	Бані де доезѣчі франчі	7	42	
4	Фредеричі де аврѣ прѣсіані	8	—	
5	Жѣпътѣлѣ де имперіалі рѣсесчі	7	57	
6	Галвині ваваричі	4	33 ³ / ₄	
B. Monete de арунтѣ стръне.				
7	Monete de чинчі франчі	1	54 ³ / ₄	
8	Бані де доі талері ал знізней де ватѣ	2	51	
9	Талері дѣпъ месѣра де 14 талері	1	25 ¹ / ₂	
10	Флорині дѣпъ месѣра де 24 ¹ / ₂ флорині	—	49	

Ноѣ га 1, 6, 7 ші 9. Францѣрѣлѣ де ³/₄ ші ¹/₂ крѣчерѣ се ворѣ комитѣ дн рѣмнѣлѣ ломбардо-венецианѣ нѣ 4 ші 2 centesime; чѣлѣлѣлѣ дѣтерминѣрѣлѣ де валорѣ пѣнтрѣ нѣмѣтѣлѣ рѣмнѣлѣ ворѣ нѣста дѣпъ пропърчизнеа легале де 3 дѣре пѣнтрѣ зпѣ флоринѣ ші 5 centesime пѣнтрѣ зпѣ крѣчерѣ.

173. szám.

Kibocsátványa

a bel- és pénzügyi ministeriumoknak 1854. július 12-ről,

ahol a birodalom egész területére, a katonai határőrségét kivéve,

melly által, az 1854. július 6-kán kelt ministeri kibocsátványhoz (birod. törv. lap 164 sz.) pótlólag a valóságos szolgálatban levő hivatalnokok által a kölcsönre aláírt összegeknek kevesbitése megengedtetik, nyugalmazás vagy a szolgálati viszonybóli kilépés eseteiben.

A birodalmi törvénylap LXII. dar. 176. sz. kiadatott és szétküldetett július 13-kán 1854.

A valóságos szolgálatban levő olly országfejedelmi hivatalnokoknak, kik a bel- és pénzügyi ministeriumoknak 1854. július 6-kán kelt kibocsátványával (birod. törv. lap 164 sz.) engedett könnyebbségek mellett, az 1854. június 26-kán kelt legfelsőbb nyiltparancsossal (birod. törv. lap 158. sz.) megnyitott önkéntes kölcsönben részt vesznek, megengedtetik, hogy azon esetben, ha az összes befizetési részletek lejártá előtt, nyugalmazás által esélyesebb fizetésbe jutnának, vagy a szolgálati viszonybóli kilépés által fizetésök teljesen megszűnnek, az első esetben a még le nem járt befizetési részleteknek azon arányban kevesbitését mellyben előbbi valóságos szolgálatbéli fizetésök a nyugalmi fizetéshez áll, az utóbbi esetben pedig a további részletek fizetésétől fölmentését hívánhassák.

E szerint kell a kölcsönre aláírt összeg megfelelő kevesbitésének is történnie.

Báró Bach s. k. Baumgartner lovag s. k.

174. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyministeriumnak 1854. július 14-ről, a chignoloi vámhivatal megszüntetése iránt.

A birodalmi törvénylap LXV. dar. 181. sz. kiadatott és szétküldetett július 18-kán 1854.

175. szám.

Rendelete

a pénzügyministeriumnak 1854. július 11-ről,

Nr. 173.

E r l a ß

der Ministerien des Innern und der Finanzen vom 12. Juli 1854,

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

wodurch im Nachhange des Ministerial-Erlasses vom 6. Juli 1854, No. 164 des Reichsgesetzblattes, eine Herabminderung der von activen Beamten auf das Ansehen gezeichneten Beträge, in den Fällen der Versetzung in den Ruhestand oder des Ausscheidens aus dem Dienstverhältnisse zugestanden wird.

Im Reichsgesetzblatte LXII. Stück No. 176, ausgegeben und versendet am 13. Juli 1854.

Den in activer Dienstleistung befindlichen landesfürstlichen Beamten, welche sich unter den mit dem Erlasse der Ministerien des Innern und der Finanzen vom 6. Juli 1854, Nr. 164 des Reichsgesetzblattes, zugestandenen Erleichterungen an dem, mit dem Allerhöchsten Patente vom 26. Juni 1854, Nr. 158 des Reichsgesetzblattes, eröffneten freiwilligen Ansehen betheiligen, wird gestattet, für den Fall, wenn sie vor Ablauf der sämmtlichen Einzahlungs-Raten durch Versetzung in den Ruhestand in einen geringeren Bezug, oder durch Ausscheiden aus dem Dienstverhältnisse ganz außer Bezug treten sollten, im ersten Falle eine Herabminderung der noch nicht verfallenen Einzahlungs-Raten in dem Verhältnisse, in welchem der frühere Activitäts-zum Ruhegehalte steht, im letzteren Falle aber die Loszahlung von der Leistung der weiteren Einzahlungs-Raten begehren können.

Hiernach hat auch die entsprechende Herabminderung des, auf das Ansehen gezeichneten Betrages stattzufinden.

Freiherr von Bach m. p.
Ritter von Baumgartner m. p.

No. 174.

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 11. Juli 1854, betreffend die Aufhebung des Zollamtes Chignolo.

Im Reichsgesetzblatte LXV. Stück No. 181, ausgegeben und versendet am 18. Juli 1854.

Nr. 175.

Verordnung

des Finanzministeriums vom 11. Juli

Nr. 173.

Декретъ

министерствъ de interne mi алъ челъ de finance din 12. Iulie 1854,

pentru totă țara, cu excepția granițelor militare.

prin care, în legătură cu decretul ministeriale din 6. Iulie 1854, ce conducea în scăderea sumelor datorate de oficialii activi pe timpurile, în cazurile când s'ar pune în stare de repaus or ar fi emi din dispozițiile serviciilor.

Ал ввлетинъ имперіале тѣхнѣнъ LXII, Nr. 176, естрадатъ ми тримѣхъ дн 13. Іулїа 1854.

Официалорѣ днвертеесѣ че се афлѣ дн сервисъ активъ ми карѣ сѣвтъ змторъіле кончесо prin decretul ministerial de interne mi a chel de finance din 6. Iulie 1854, Nr. 164 алъ ввлетинъ лецілорѣ имперіалѣ, іахъ parte prin съвсаріере де вѣръ воіъ ла днвертеесѣ дескісѣ prin патента днвертеесѣ дн 26. Іулїа 1854, Nr. 158 алъ ввлетинъ лецілорѣ имперіалѣ, се перміте, на ла днжмларе кандѣ днаїте де а се днмліні термінъ респандереі тѣсрорѣ пателорѣ лі с'арѣ мншора саларіалѣ prin узере дн старе де репосѣ, ор ларѣ перде де тотѣ prin еміреа дн днсервіаїре сервисъ, съ поіъ чере дн касълѣ днтеїс съ лі се скадъ пателе, че ахъ съ респандѣ ми кѣрора пѣ ле а сосітѣ днхъ термінъ, дн прозрѣїсноо дн каре стѣ саларіалѣ де малъ пнаїте алъ активітѣї кѣтре саларіалѣ стѣреі де репосѣ, еар дн касълѣ дн зрѣхъ съ се змторезе де тотѣ де респандереа малъ департе а пателорѣ.

Ассеміне се ва скѣдѣ дн модѣ корреспандѣторѣ ми сѣта че се ва сі сѣскрісѣ ла днвертеесѣ.

Бар. де Бах м. п. Кан. де Баумгартнер м. п.

Nr. 174.

Декретъ

министерствъ de finance din 11. Iulie 1854, despre desființarea oficiului de vamă dela Chignolo.

Ал ввлетинъ имперіале тѣхнѣнъ LXV, Nr. 181, естрадатъ ми тримѣхъ дн 18. Іулїа 1854.

Nr. 175.

Ordinъчїнеа

министерствъ de finance din 11. Iulie 1854,

Dalmátországban egy saját országos pénzügyigazgatóság föllállítása s a további ettől függő intézkedések iránt.

A birodalmi törvénylap LXV. dar. 182. sz., kiadatott és szétküldetett július 18-kán 1854.

176. szám.

Rendelete

a pénzügyi és kereskedelmi ministeriumoknak 1854. július 12-ről.

kiható az általános vámvidékben foglalt koronaországokra,

a vámegelet szabad forgalmábóli olly áruk bevallása iránt, mellyeknek Ausztriába való bevitelére vámkedvezmény igényeltetik.

A birodalmi törvénylap LXV. dar. 183 sz. kiadatott és szétküldetett július 18-kán 1854.

Kérdés támadt az iránt, valjon a vámegelet szabad forgalmábóli olly áruk, mellyeknek Ausztriába való bevitelére vámkedvezmény igényeltetik, egyszerűen azon vámjegyzéki nevezettel vallandók-e, melly azon vámjegyzéki tételnek megfelelő, a melly alá azok sorozvák, vagy pedig valjon a bevallásban a vámjegyzéki nevezeten kívül a vámkedvezmény alapjául szolgáló azon különös ismertető jelek is előadandók-e, mellyeken azon vámjegyzéki tételnek, hol nem minden az alatt foglalt áruk vesznek részt a közbelső forgalombani kedvezményekben (p. o. a 14, a; 15, d; 18, c és d; 23, d; 28, e; 44, c; 52, c; 53, e; 58, a; 59, b; 60, g; 62, c; 63, b; 64, a, c, d; 65, d; 66, b; 67, b, d; 68; 69, c; 70; 75, b, c; 79, a, b vámjegyzéki tételnek), a vámjegyzéki tétel mellett jegyzetek szerint, az ezen kedvezményekhez igény alapul. Elegendő-e p. o. a bevallást így tenni: „Lenárak, középünomak; szalmaárak, közönségesek, a vámegelet szabad forgalmábóli származók“, vagy pedig a bevallás így teendő-e: „Lenárak, középünomak, a damasztot kivéve; szalmaárak közönségesek, jelesen lábterítőkkés takarók, a vámegelet szabad forgalmábóli származók.“ E részben megjegyztetik, hogy az említett esetekben a vámjegyzéki nevezet bevallása egyedül csakugyan nem elegendő.

Hogy azonban a bevallók a vámkedvezményhez igény alapjául szolgáló egyes ismertető jelek bevallásától megkímélhessenek, nekik megengedtetik, hogy ezen ismertető jelek helyett, ha czélszerűbbnek látják, a vámjegyzéki nevezet a vámjegyzék azon jegyzetére hivatkozást csatolják, mellyben azon ismertető jelek foglaltak. A fönőbbi példákban tehát elegendő a következő bevallás: „Lenárak, középünomak (53, b) melletti jegyzet),

1854, über die Errichtung einer eigenen Finanz-Landesdirection im Königreiche Dalmatien und der weiteren hiervon abhängigen Einrichtungen.

Im Reichsgesetzblatte LXV. Stück No. 182, ausgegeben und versendet am 18. Juli 1854.

Nr. 176.

Verordnung

der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 12. Juli 1854

gültig für die im allgemeinen Zollgebiete begriffenen Kronländer,

über die Erklärung der Waaren aus dem freien Verkehre des Zollvereines, für welche in der Einfuhr nach Oesterreich eine Zollbegünstigung angesprochen wird.

Im Reichsgesetzblatte LXV. Stück No. 183, ausgegeben und versendet am 18. Juli 1854.

Es ist die Frage entstanden, ob Waaren aus dem freien Verkehre des Zollvereines, für welche in der Einfuhr nach Oesterreich eine Zollbegünstigung in Anspruch genommen wird, einfach nach der tarifmäßigen Benennung erklärt werden sollen, welche der Tarifpost entspricht, unter die sie gereicht sind, oder, ob in der Erklärung außer der tarifmäßigen Benennung auch jene besonderen die Zollbegünstigung begründenden Merkmale anzugeben sind, durch welche bei jenen Tarifposten, wo nicht alle darunter enthaltenen Waaren an den Begünstigungen im Zwischenverkehre Theil nehmen (z. B. bei den Tarifposten 14, a; 15 d; 18, c und d; 23, d; 28, e; 44, c; 52, c; 53, e; 58, a; 59, b; 60, g; 62, c; 63, b; 64, a, c, d; 65, d; 66, b; 67, b, d; 68; 69, c; 70; 75, b, c; 79, a, b), laut den Anmerkungen zu den Tarifposten, der Anspruch auf diese Begünstigungen begründet wird. Genügt es z. B. zu erklären: „Leinenwaaren, mittelfeine; Strohwaaaren, gemeine, aus dem freien Verkehre des Zollvereines,“ oder muß erklärt werden: „Leinenwaaren, mittelfeine, mit Ausnahme der Damaste; Strohwaaaren, gemeine, nämlich Fußdecken und Matten, gefärbte aus dem freien Verkehre des Zollvereines.“ Hierüber wird bemerkt, daß in den erwähnten Fällen allerdings die Erklärung der tarifmäßigen Benennung allein nicht genüge.

Um jedoch den Erklärenden die Aufzählung der einzelnen, den Anspruch auf die Zollbegünstigung begründenden Merkmale zu ersparen, wird ihnen gestattet, statt dieser Merkmale, wenn sie es vorziehen, der tarifmäßigen Benennung die Berufung auf diejenige Anmerkung des Tarifes beizufügen, welche jene Merkmale angibt. In den obigen Beispielen genügt also die Erklärung: „Leinenwaaren, mittelfeine (Anmerkung

decupe inclitsipoa unsi dipentopatš Financijare propriš an penmnaš Dalmacijel mi decupe alte dicușcușni mal denapre ce denindŃ dela dancu.

An vslatinskaš imperijale mnașnkaš LXV, Nr. 182, eșpadatš mi tršmicš an 18. Iulie 1854.

Nr. 176;

Ordinãziunea

ministrãziunii de Finance și de comerț, din 12. Iulie 1854,

pentru toate țările imperiale și principate și teritorii comense de vamă acștiate,

decupe deklararea merçilor din liberul comerț alș znisnei vamaș, pentru cari se cere șilorare de vamă la importarea lorș an Aștria.

An vslatinskaš imperijale mnașnkaš LXV, Nr. 183, eșpadatš mi tršmicš an 18. Iulie 1854.

C'a nșkatiș antreșare, dēk e de lincș an merçile din liberulș comerț alș znisnei vamaș, pentru cari se cere șilorare de vamă la importarea lorș an Aștria, eș ce deklarare nșmal dșaz nșmpoșa lorș ce korrespondē la postulaș tarifalo, eșv kare cantș nșmpoșate, op dēk e de lincș ka așarș de nșmpoșa tarifalo eș ce araple an deklarãziunea mi așele ceminne șpecial, ne kari, dēkș potēre dela postulaș tarifalo, ce antemeiașz dșontulaș de șilorare an așele postulaș țrișalo, la kari na tōte merçile kșmpoșate eșv dancșle iaș napre la șilorãziune de vamă an komerțulaș antreșdiare, d. e. la postulaș tarifalo 14, a; 15, d; 18, c mi d; 23, d; 28, o; 44, c; 52, c; 53, c; 58, a; 59, b; 60, g; 62, c; 63, b; 64, a, c, d; 65, d; 66, b; 67, b, d; 68; 69, c; 70; 75, b, c; 79, a, b. Amia d. e. „kșkșnuș opo a deklarã: „merçil de kșncēș mi iinș, mezo-șino; merçil de paie, ordinari, din liberulș comerț alș znisnei vamaș,“ op e de lincș a deklarã: „merçil de kșncēș mi iinș, mezo-șino, așarș de damaste; merçil de paie, ordinari, adekș nșșpino de nișlorē mi aștele, koloriș,“ din liberulș comerț alș znisnei vamaș.“ Decupe așeșta se oșșerș, an kșșpore nișmpoșate, nș e de așkșneș nșmal eșv gēșrș deklararea nșmpoșat dēkș țriș.

Amș eșpe a kșati ne deklarãzi de nșmpoșa țrișkșrș ceminș, ne kare ce antemeiașz dșpniș de șilorare de vamă, aș ce permite ka an dokșalș așeștorș ceminne, — de de va vini mai șine, eșv eșlșșre la nșmpoșa tarifalo provokareș an așea notș a tarifal, kare arpatș așele ceminne. Prin șmpoșe an ceminne de eșș e de așkșneș deklarareș: „merçil de kșncēș mi iinș, mezo-șino

szalmaárak, közönségesek (59, b, melletti jegyzet), a vámegelet szabad forgalmából származók."

A vámjegyzék jegyzeterei hivatkozás az illető ismertető jelek különös elhárítása helyett akkor is elegendő, ha valamely vámjegyzéki tétel nevezete alatt oly áruk foglaltak, mellyek a kedvezményes közönség-forgalomban különböző vámok alá vetvők (p. o. 20, a; 55, b; 62, d; 67, e; 70; 75, c). Ezenfelül a vámegelet szabad forgalmából származó selyem- és pamut-bársonyt következőképen lehet bevallani: „Selyemárak, közönségesek, még pedig bársony“ vagy „Selyemárak, közönségesek (az 55, b melletti 1. jegyzet) a vámegelet szabad forgalmából származók.“

Ezen intézkedés a koronaországokban, a lombard-velencei királyságon kívül, 1854. augusztus 1-jén, s ez utóbbiban a mailandi nemzetközi vámegegyesületi bizottság által utólagosan meghatározandó napon lépend hatályba.

Baumgartner s. k.

177. szám.

Hirdetménye

a pénzügyminiszteriumnak 1854. július 13-ról,

kiható minden koronaországokra, melly által, az 1854. június 26-dikán kelt császári nyiltparancsossal (birod. törv. lap 158. sz.) megnyitott államkölesönről kiadandó államkötelezvényektől járó kamatok fölvétele tekintetében, több könnyebbségek rendeltetnek.

A birodalmi törvénylap LXV. dar. 184. sz. kiadott és szétküldött július 18-kán 1854.

Oly czélból, hogy az 1854. június 26-kán kelt császári nyiltparancsossal (birod. törv. lap 158. sz.) megnyitott államkölesönről kiadandó államkötelezvényektől járó kamatok fölvétele lehetőleg könnyítessék, következők rendeltetnek:

1. A bemutatóra szóló illyes kötelezvényeknek egy évnél nem régebben lejárt kamatszélvényei minden országos, fő- és fiókpénztáraknál, továbbá a mailandi és velencei központi pénztáraknál pusztán bejelentésre kifizetelnek, s minden országfejedelmi pénztárak és hivatalok által adófizetés fejében elfogadtatnak.

2. A bizonyos névre szóló illyes államkötelezvényektől nyugtatvány mellett fizetendő kamatok a cs. k. államadóssági pénztárnál Bécsben, annak mindhárom hitelosztályainál, a birodalom egész területében, s ezen utóbbiakra az eddigi módon kies-

zu (53, b), Strohwaaaren, gemeine (Anmerkung zu 59, b), aus dem freien Verkehre des Zollvereines“.

Die Verufung auf die Anmerkung des Tarifes statt der speziellen Angabe der betreffenden Merkmale, genügt auch in dem Falle, wenn unter der tarifmäßigen Benennung einer Tarifpost Waaren enthalten sind, die im begünstigten Zwischerverkehre verschieden belegt sind (z. B. 20 a; 55, b; 62, d; 67, e; 70; 75, c). Sammt aus Seide und Baumwolle, aus dem freien Verkehre des Zollvereines, kann daher erklärt werden: „Seidenwaaren, gemeine, und zwar Sammt“ oder „Seidenwaaren, gemeine (Anmerkung 1 zu 55, b), aus dem freien Verkehre des Zollvereines“.

Die Anordnung tritt in den Kronländern, außer dem lombardisch-venetianischen Königreiche, mit 1. August 1854 und in dem letzteren an dem von der internationalen Zollvereinigungs-Commission in Mailand nachträglich zu bestimmenden Tage in Wirksamkeit.

Baumgartner m. p.

No. 177.

Kundmachung

des Finanzministeriums vom 13. Juli 1854,

wirksam für alle Kronländer,

womit mehrere Erleichterungen in Beziehung auf die Zinsenbehebung von jenen Staats-Schuldverschreibungen, welche für das, mit dem kaiserlichen Patente vom 26. Juni 1854 (Nr. 158 des Reichsgesetzblattes) eröffnete Staatsanlehen hinausgegeben werden, bestimmt werden.

Im Reichsgesetzblatte LXV. Stück No. 184, ausgegeben und versendet am 18. Juli 1854.

Um die Zinsenbehebung von jenen Staats-Schuldverschreibungen, welche für das, mit dem kaiserlichen Patente vom 26. Juni 1854 (Nr. 158 des Reichsgesetzblattes) eröffnete Staatsanlehen hinausgegeben werden, thunlichst zu erleichtern, wird angeordnet:

1. Die nicht länger als Ein Jahr verfallenen Coupons von derlei, auf Ueberbringer lautenden Obligationen werden bei allen Landes-Haupt- und Filialcassen, dann bei den beiden Centralcassen zu Mailand und zu Venedig, auf bloßes Anmelden bezahlt, und von allen landesfürstlichen Cassen und Aemtern als Steuer-Einzahlung angenommen.

Die gegen Quittung zahlbaren Zinsen von derlei, auf Namen lautenden Staats-Schuldverschreibungen werden bei der k. k. Staats-Schulden-casse in Wien, bei allen Creditsabtheilungen derselben, im Umfange der ganzen Monarchie,

(Nota № 53, b), mercu de naie, ordinaru (Nota № 59, b), din liberu komerciu alu znisnei vamau.

Провокатра ла нота тарифел дн локд де арр-тарел спешале а ресентивелорд семне, е де аж-жонс ми дн касад, кандс сав нспирел тарифале а вресней поцил се ксприндс меру, карл дн ком-мерциалд антремедиаре савтс дикркате кз вавтс змпоратъ дикферитъ, (d. e. 20, a; 55, b; 62, d; 67, e; 70; 75, c). Прин зрмаре катифеаоа дн мвтачъ ми вавтвкд, дн либеру коммерци алз знисней ввмамл се ноте декларе: „меру де мв-тачъ, ordinaru, ми анжме катифеа“ сдъ „меру де мвтачъ, ordinaru (Nota 1 ла 55, b), дн либеру коммерци алз знисней ввмамл“

Авчестъ ordinaru вв интра дн ауливате дн алте цере а ле имперуалл ку 1. Август 1854, сар дн ренуалд ломбардо-винеджанд дн зюа че се ва дефиге не зривъ де коммисионе интернуционале нентрз респиреа ввмале дн Медиоланд.

Baumgartner m. p.

Nr. 177.

Публикаре

a ministeriu de Finance din 13. Iulie 1854.

nentru tote cerele imperiale,

prin care се determinu mai mlate zmporari дн привидца редикрел интереселорд дела об-легчичниле де ctatd, че се vorb emite nentru днпримствл ctatului, care с'а дескрич prin patenta днпертечкъ дн 26. Iunie 1854 (Nr. 158 алз ввлетинлв дедилорд имперуалл.

Дн ввлетинлв имперале мввникулд LXV, Nr. 184, есрадате ми трмичд дн 18. Iulie 1854.

Спре а змпора не катс се ноте редикароа ин-тереселорд дела ачеле облегчични де ctatd, че се vorb emite nentru днпримствл ctatului, care с'а дескрич prin patenta днпертечкъ дн 26. Iunie 1854 (Nr. 158 алз ввлетинлв дедилорд имперуалл), се ordinaru:

1. Кспонил кадучи нз мал тврил де знд анд дела атарл овлгчични савторе не адвкзорлв се vorb ресканде ла симула днчинзаре де ктре tote касселе принципал ми филиал а ле церелорд, анол дектре амандо касселе централ дн Медиоланд ми Винеция, ми се vorb речене ка рескандел де контривичне дектре tote касселе ми оффициале днпертечкъ.

2. Интереселе, че се рескандс не лнгуз кви-танту, дела атарл овлгчични де ctatd савторе по-нжме, се vorb солви дн Вiena дектре ч. р. кассъ де деториеле ctatului, дн кспринцлв а tote мо-нархия де ктре tote десквриминтеле де кредитъ а

közlendő előleges utalyányozás mellett, s a many-nyíben az illyes állámkötelezvények erkölcsi személyekre, mint: községek, alapítványokra, testületekre, egyházakra, plébániákra, iskolákra s a t. szótlanak, vagy bírói őrizet alatt léteznek, mindon cs. k. adóhivataloknál s a lombard-velencei királyságot illetőleg, a pénzügyelőségi pénztáraknál is kifizettetnek.

Baumgartner s. k.

178. szám.

Rendelete

a bel-, igazság- és pénzügyi ministeriumoknak 1854. július 17-ről.

Iható a birodalom egész területére a katonai határőrséget kivéve,

melly által az 1854. július 6-kán kelt legfelsőbb határozvány folytán a hitbizományok és országfejedelmi hűberek megterhelését tárgyazó közelebbi határozatok jelöltetnek ki, azok birtokosainak a megnyitott új államkölcsonbeni részvétele végett.

A birodalmi törvénylap LXV. dar. 185. sz. kiadatott és szétküldetett július 18-kán 1854.

A belügyministeriumnak 1854. július 6-kán kelt kibocsátványával (birod. törv. lap 166. sz.) közhírtetett 1854. július 5-kén kelt legfelsőbb határozvány értelmezése és foganatosítása végett mellyel a hitbizományok és országfejedelmi hűberek birtokosainak megengedetett, hogy ők a megnyitott államkölcsonbeni részvétel végett a hitbizományokat és országfejedelmi hűbéreket az érték első harmadának kimerítéseig az aláirt összeg 95 százalékával terhelhessék, az 1854. július 16-kán kelt legfelsőbb határozvány folytán a bel-, igazság- és pénzügyi ministeriumok által egyetértőleg következő intézkedések bocsátatnak ki:

1. §.

Azon hitbizománybirtokosok, kik a megnyitott új államkölcsonbeni részvétel végett, a hitbizomány első harmadának eladósítására — a jószágértéknek a belügyministerium 1854. július 6-kán kelt kibocsátványával (birod. törv. lap 166. sz.) 1. §-ban megállapított mértéke szerint — adott legfelsőbb engedelemmel élni akarnak, kötelesek ezt az illető hitbizományi hatóságnál bejelenteni, s az országfejedelmi telekadó és a harmadpótlék kimutatását eleibe ferjeszteni, mihez képest a hatóság azon összeget, mellyig az eladósítás a legfelsőbb jóváhagyás értelmében megengedhető, a már létező hitbizományi

gegen vorläufige auf die bisherige Art zu wirkende Ueberweisung auf die Legteren, und in sofern derlei Staats-Schuldverschreibungen auf moralische Personen, als: Gemeinden, Stiftungen, Körperschaften, Kirchen, Pfarreien, Schulen u. d. m. lauten, oder in gerichtlicher Aufbewahrung sich befinden, auch bei allen k. k. Steuerämtern und rückfichtlich des lombardisch-venetianischen Königreiches, bei den Finanz-Intendencassen bezahlt.

Baumgartner m. p.

Nr. 178.

Verordnung

der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 17. Juli 1854,

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

wodurch in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 16. Juli 1854 die näheren Bestimmungen über die Dnerirung der Fideicommissen und landesfürstlichen Lehen, behufs der Betheiligung der Besitzer derselben an dem eröffneten Staatsanlehen vorgezeichnet werden.

Im Reichsgesetzblatte LXVI. Stück No. 185, ausgegeben und versendet am 18. Juli 1854.

Zur Erläuterung und Ausführung der, mit Erlaß des Ministers des Innern vom 6. Juli 1854, Nr. 166 des Reichsgesetzblattes, fundgemachten Allerhöchsten Entschliessung vom 5. Juli 1854, wodurch den Besitzern von Fideicommissen und landesfürstlichen Lehen die Allerhöchste Bewilligung erteilt wurde, zum Behufe der Betheiligung an dem eröffneten Staatsanlehen die Fideicommissen und landesfürstlichen Lehen bis zur Erschöpfung des ersten Werthsdrittheiles mit 95 Percent des subscribirten Betrages belasten zu dürfen, werden in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 16. Juli 1854 von den Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen einverständlich die nachstehenden Bestimmungen erlassen:

§. 1.

Jene Besitzer von Fideicommissen, welche zum Zwecke der Betheiligung an dem neueröffneten Staatsanlehen von der Allerhöchsten Bewilligung zur Einschuldung des ersten Fideicommissdrittheiles nach dem, im §. 1. des Erlasses des Ministers des Innern vom 6. Juli 1854, Nr. 166 des Reichsgesetzblattes, festgesetzten Maßstabe des Gutswerthes Gebrauch machen wollen, haben hievon der zuständigen Fideicommissbehörde die Anzeige zu erstatten, und derselben den Ausweis über die landesfürstliche Grundsteuer und den Drittelzuschuß vorzulegen, wor-

de avel nasce, fizandse mai nainte acemnarca catre a chesto din vreme an modale de puz avem, mi dekzma atari ovezvlni de ctatē vorē cna ne persone morali, prokzm: kommnitzi, fizndz- ulni, korporatvni, veserico, paroxie, skole mca, cēē ce vorē aēēla an necipare la zadektorie ce vorē pecuzndē mi dekzre tōte q. p. oēēvīe kon- trivvlni, oer an pīvīnga remnīzi lombardo- vīnecīanē ce vorē pecuzndē dekzre kaccele inten- datspei finanīari.

Баумгартнер м. п.

Np. 178.

Ordinъчїнеа

ministerielorē do cele interne, de жctvīz mi de finanīo din 17. Izlis 1854,

centre totē imperīalē, afarē de konfīnīz mlitape,

prin care dnpz pecpīntzē amperzēckē din 16. Izlis 1854 ce proskpīz dīncscvīnī mai do aprōno decpīe apkzkaroe fideikommisseloz mi fizdeloz amperzēocvī kē skonē de a lva pocscopīl lozē parte la amprzmatē do ctatē qe c'a decpīck.

Am vīletīnīz imperīale mīznkīlē LXVI, Np. 185, cēpdatē mi tpmīck an 18. Izlī 1854.

Care a cēnīka mi cēkzta pecpīntzē amperzēckē din 5. Izlis 1854, care c'a vīlīkē prin dekpozē mlīctpzalī celozē interne din 6. Izlis 1854, vīl, imp. Np. 166, mi prin care pocscopīloz de fīdīkommisso mi de fizdelo amperzēocvī, qe vorē voi a cēvkpīe la nozē amprzmatē do ctatē, c'a datē amperzēocckē decpīare de a notō apkzkaroe puz la anteia tēpuz a valōpē, fīdeikommisselo mi fizdelo amperzēocvī kē 95% al cēmēl cēvkpīe, ne temēzē pecpīntzē amperzēckē din 16. Izlis 1854 ce vīlīkē vpmīōpēle dīncscvīnī dekztrē mlīctpezelo do cele interne, de жctvīz mi de finanīo prin konpīcēpēre.

§. 1.

Pocscopīl de fīdeikommisso, kapī cipe a lva parte la nozē amprzmatē de ctatē vorē voi a cē foloci de decpīare amperzēocckē de amī adetora anteia tēpuz a fīdeikommissalī dnpz norma valōpēl vīznīlī detēpnatē an §. 1 alē dekpozē mlīctpzalī celozē interne din 6. Izlis 1854 — vīl, imp. Np. 166 —, vorē fave decpīe avocīa apptape la konpētītea astopitate de fīdeikommisso mlī-ī vorē amfīzīma konpētīzēlī pīvīzēalī amperzēckē dnpz pīmāntē mlī alē adacēmlī de tēpuz dnpz care nēmlta astopitate, avāndē an vādepē detopīe qe cānt mlī puz akēm fizkīe ne fīdeī-

és eszközölésére nézve az 1. és 2. §§. határozatai szerint köteles eljárni.

6. §.

A hűbéri hivatal jóváhagyásával ekkép a nyilvánkönyvekbe bejegyzett adósság, a hűbérben minden utódokra nézve is kötelező, s a hiteltelzőnek ennél fogva ezen adósság behajtása végett a jövődelém bírói lefoglalásához joga van, a jószágának nem csak jelenlegi hanem minden későbbi birtokosai ellen is.

Hogy azonban a hűbérnek ezen adósságtól lassankénti megszabadulása eszközöltessék, egyszersmind az rendeltetik, hogy ez általános polgári jognak a hitbizományi adósságok letisztázásáról szóló minden szabályai ezen hűbéri adósságokra is alkalmazandók, ennél fogva a hűbéri hivatalnak szigorú köteletségóvé tétetik, hogy ezen letisztázás fölött őrkdjék, azon esetben, ha a hűbér jóvedelmeinek megterhelését tekintve, a letisztázás megtörténte iránt aggályok támadának, jelen rendelet 2. §-hoz képest az álladalmi kötelezvények megfelelő összegének letétele általi biztosítást szorgalmazza, ha pedig a letisztázások kolló időben nem teljesítettének, a hűbér bírói lezárólása iránt azonnal intézkedjék.

7. §.

Ha valamely hűbérbirtokos, ki a biztosíték letétele végett a hűbér megterhelését kiosközlötte, az aláírás, vagy az aláírás megtörténte után a befizetéseket, mellyek végett a megterhelés történt, nem teljesitené, miről a hűbéri hivatal köteles meggyőződni, úgy, a letisztázási részletekre való tekintet nélkül, a hűbérbirtokos ellen, a hűbérnek megszabadítása végett, az egész adósságnak mind a hűbérjóvedelemből mind pedig a hűbérbirtokos többi vagyonából letisztázása által, kényszerítő eszközök alkalmazandók.

8. §.

A hűbéri kegyelemmel adományozott országfejedelmi hűbérekre, mellyeknél az 1819. januar 25-kén kelt legfelsőbb határozvány (igazságügyi törvénygyűjtemény 1555. sz.) folytán, a megterhelésre hűbéruri jóváhagyás különben sem kívántatik, jelen határozatok nem alkalmazandók.

9. §.

Az ezen ügyre vonatkozó minden beadványok jegyzőkönyvek és bírói intézkedések, valamint a nyilvánkönyvekbe bejegyzések a bélyegadódtól s az 1850. februar 9. és augusztus 2-kán kelt törvényekben megállapított illetékektől mentesek.

Báro Bach s. k. Baumgartner lovag s. k.

Báro Krauss, s. k.

gung und Vornahme der Eintragung der consentirten Lehenschuld in die öffentlichen Bücher nach den Bestimmungen der §§. 1 und 2 zu benehmen hat.

§. 6.

Die auf diese Art mit Genehmigung der Lehensstube in die öffentlichen Bücher eingetragene Schuld ist auch für alle Nachfolger in dem Leben verbindlich, und dem Gläubiger kommt daher zur Einbringung derselben das Recht auf die Execution der Früchte nicht nur wider den gegenwärtigen, sondern auch wider alle späteren Besitzer des Gutes zu.

Um jedoch die allmälige Befreiung des Lehens von dieser Schuld sicher zu stellen, wird zugleich bestimmt, daß alle Vorschriften des allgemeinen bürgerlichen Rechtes über die Depuration der Fideicommissschulden auch für diese Lehenschulden zu gelten haben, daher der Lehensstube zur strengen Pflicht gemacht wird, über die Leistung der Depurationen zu wachen, wenn mit Rücksicht auf die Belastung der Lehensfrüchte Besorgnisse über die zu erwartende Leistung derselben obwalten sollten, dem §. 2 der gegenwärtigen Verordnung gemäß auf die Sicherstellung durch Erlag eines angemessenen Betrages der Staats-Schuldverschreibungen zu dringen, und wenn die Depurationen in gehöriger Zeit nicht geleistet würden, die gerichtliche Sequestration des Lehens sogleich einzuleiten.

Sollte ein Lehensbesitzer, welcher die Belastung des Lehens zum Zwecke der Bestellung der Caution bereits bewirkt hat, die Subscription dennoch nicht erlegen, oder nach vollzogener Subscription doch die Einzahlungen, zu deren Zweck die Belastung des Lehens erfolgt ist, nicht leisten, worüber sich die Lehensstube die Ueberzeugung zu verschaffen hat, so ist, ohne Rücksicht auf Depurationsraten, sogleich mit den Zwangsmaßregeln zur Befreiung des Lehens durch Tilgung der ganzen Schuld aus den Lehensfrüchten sowohl, als auch aus seinem übrigen Vermögen, gegen denselben vorzugehen.

§. 8.

Auf die fändesfürstlichen Lehens, mit der Lehensgrade, bei welchen in Folge der Allerhöchsten Entschließung vom 25. Januar 1819, Nr. 1555 der Justiz-Gesetzsammlung, ein Lehensherrlicher Consens zur Belastung ohnehin nicht erforderlich ist, finden die gegenwärtigen Bestimmungen keine Anwendung.

§. 9.

Alle auf die vorliegende Angelegenheit bezüglichen Eingaben, Protokolle und gerichtlichen Erledigungen, sowie die bürgerlichen Eintragungen, sind von der Stempel-Abgabe und den in den Gesetzen vom 9. Februar und 2. August 1850 festgesetzten Gebühren befreit.

Freiherr von Bach m. p.

Mitter von Baumgartner m. p.

Freiherr von Krauß m. p.

azpel avectel detopie a fesdaasi, sorp protode dsuz dicnscevsniie §§. 1 mi 2.

§. 6.

Detopia ce an avecti modş c'a antavlati de declararea camerei fesdaai, e avairatoe mi nentps togl cãncecopil an fesdaş; prin srmare eare crotepea el kreditorul are drept de a cerecepe fşantele nsnsmai ankontra celai de aktm potocopş aş vnsnsi, vi mi ankontra celopş srmtopt.

Ks tóto avectie sipe a da accenspare, kş fesdaş ce va cşpaa kş anveti de avecti detopie, ce dicnsno totdeodatz, nsmsk tóto pşecşpimaa dreptziati visiao anisepcaae decore aimnezipea detopieopş de fidelcommice aş valópe mi nentps avectie detopio de fesda; de avéa camera fesdaae e cşpincş avairatz, a kontrola amniripea dempşizopş, — anoi, kandş nsmsk an vedepa akşpkaopa fşntelopş fesdaai ap fi toamş, kş m ce sorp arecta dempşpiae, a cşpzi ka dikontfomitato kş §. 2 din avecti ordinariene cş ce accenspare prin denaperea anel kaimi amncşpate din avairatnsiie de ctatiş, mi, doazş dempşpiae kş ce vorp amniripea la timoş, a nsne nsmai demkş a kazo cşctepapea kşdektopocakş a fesdaai.

§. 7.

Kandş nsş potocopş de fesdaş, kape a mixlovitş ankskşpoea fesdaai kş kronş de a upokşpa kasvnsnos, n'apş cşckpico kş tóto avectie, op, dsuz ce a cşckpicoş, n'apş arecta pecnsndopiae nentps aş kşropş kronş c'a ankskpatş fesdaş, decore kape ponitnsz camera fesdaae e detope a ce konşinpe —, atsni, fşpş a kşsta ka patae de dempşpao, ce va pşotode nsmai demkş an kontpa kş kş mekşpo fopnitns cipe a cşpna fesdaş prin ctinopoa detopiel antpego atatiş din fşntelae fesdaai, katiş mi din vcalatş nspe a kşi.

§. 8.

Avectie dicnscevsni nş ce anpikş la fesdaae ampşpşocşl vole kş gradiz, la kapl dsuz pşecşpntiåş ampşpşocakş din 25. Ianaris 1819 — nslepe. lep. kşctigiarl Nr. 1555 —, sipe a le ankskpa nş e delinsz declarapea domnsai fesdaai.

§. 9.

Tóto kşpitiåle intrate, pşotokolele mi dectopie kşdektopocşl, pşeksm mi antavlatiåle, kşto ce miş de avecti aventş, cşnt cşstite de ctims mi de tanceae definte an lepiae din 9. Faszp mi 2. Azvcti 1850.

Bar. de Bax m. p. Bar. de Krasccş m. p.

Kav. de Bazmrapnep m. p.

179. szám.

Kibocsátványa

a belügyministernek 1854. július 17-ről,

kiható Magyarországra,

melly által a volt magán-földesuraknak az urbéri kárpótlás lejárt járadékaira törlesztési fizetések engedtetnek.

A birodalmi törvénylap LXVI. dar. 186. sz. kiadatott és szétküldetett július 18-kán 1854.

180. szám.

Kibocsátványa

a belügyministernek 1854. július 17-ről,

kiható Horvát- és Tótországra,

melly által a volt magánföldesuraknak az urbéri kárpótlás lejárt járadékaira törlesztési fizetések engedtetnek.

A birodalmi törvénylap LXVI. dar. 187. sz. kiadatott és szétküldetett július 18-kán 1854.

181. szám.

Kibocsátványa

a belügyministernek 1854. július 17-ről,

kiható Magyar-, Horvát-, és Tótországra, a Szerbvajdaságra és a temesi hánságra, és az Erdélyi nagyfejedelemségre,

melly által, az 1854. július 5-kén kelt legfelsőbb határozvánnyal engedett ötödik urbéri előlegezés, a politikai magukviselete miatt az urbéri előlegezések megnyerhetőségéből kizárt magánföldesuraknak is megadatik.

A birodalmi törvénylap LXVI. dar. 188. sz. kiadatott és szétküldetett július 18-kán 1854.

Olly czélből, hogy Magyar-, Horvát- és Tótországban, a Szerbvajdaságban és a temesi hánságban és az Erdélyi nagyfejedelemségben, azon magán-földesuraknak is, kiknek az urbéri előlegezések kiszolgáltatása iránt önálló szabályrendeletek szenteltek, az urbéri előlegezések nem adathattak, az 1854. június 26-kán kelt legfelsőbb nyiltparancsossal megnyitott önkéntes kölcsönbeni részvétel lehetőleg

No. 179.

E r l a ß

des Ministers des Innern vom 17. Juli 1854,

giltig für das Königreich Ungarn,

wodurch den ehemaligen Privatgrundherren Abschlagszahlungen auf die verfallenen Renten der Urbarial-Entschädigung bewilliget werden.

Im Reichsgesetzblatte LXVI. Stück No. 186, ausgegeben und versendet am 18. Juli 1854.

No. 180.

E r l a ß

des Ministers des Innern vom 17. Juli 1854,

giltig für die Königreiche Kroatien und Slavonien,

wodurch den ehemaligen Privatgrundherren Abschlagszahlungen auf die verfallenen Renten der Urbarial-Entschädigung bewilliget werden.

Im Reichsgesetzblatte LXVI. Stück No. 187, ausgegeben und versendet am 18. Juli 1854.

No. 181.

E r l a ß

des Ministers des Innern vom 17. Juli 1854,

giltig für die Königreiche Ungarn, Kroatien und Slavonien, die Wojwodschafft Serbien mit dem Temeser Banate, und das Großfürstenthum Siebenbürgen,

wodurch der, mit Allerhöchster Entschließung vom 5. Juli 1854 bewilligte fünfte Urbarial-Vorschuß auch den, wegen ihres politischen Verhaltens von Erlangung von Urbarial-Vorschüssen ausgeschlossenen Privat-Grundherren gewährt wird.

Im Reichsgesetzblatte LXVI. Stück No. 188, ausgegeben und versendet am 18. Juli 1854.

Um auch denjenigen Privat-Grundherren in den Königreichen Ungarn, Kroatien und Slavonien, in der Wojwodschafft Serbien mit dem Temeser Banate, und im Großfürstenthume Siebenbürgen, welchen nach den, über Ertheilung der Urbarial-Vorschüsse bestehenden Directiven keine Urbarial-Vorschüsse erfolgt werden durften, die Betheiligung an dem, mit dem Patente vom

Nr. 179.

Декретъ

министръли челоръ интерне дин 17. Іулія 1854,

пентръ ренмълѣ Сугаріел,

прин каре фостілоръ домні пѣмѣнтесчї приваці лі се кончедѣ респандерї де банї дн компѣтлѣ редителоръ кадѣче дин деддампареа зрваріале.

Дн възлетинлѣ имперіале тѣмъзнкѣлѣ LXVI, Nr. 186, естрдатѣ шї трѣмїсѣ дн 18. Іулія 1854

Nr. 180.

Декретъ

министръли челоръ интерне дин 17. Іулія 1854,

пентръ ренмълѣ Кроація шї Славонія,

прин каре фостілоръ домні пѣмѣнтесчї приваці лі се кончедѣ респандерї де банї дн компѣтлѣ кадѣчелоръ редите дин деддампареа зрваріале.

Дн възлетинлѣ имперіале тѣмъзнкѣлѣ LXVI, Nr. 187, естрдатѣ шї трѣмїсѣ дн 18. Іулія 1854.

Nr. 181.

Декретъ

министръли челоръ интерне дин 17. Іулія 1854,

пентръ Сугарія, Кроація шї Славонія, Војводатѣ шї Бѣнатѣ шї пентръ мареле принципатѣ Ардеаллѣ,

прин каре а чїлѣча антиципатѣ зрваріале кончесъ нѣ респрїнтлѣ днперѣтескѣ дин 5. Іулія 1854, се деддеарѣ акѣм шї дн фавореа ачелоръ домні пѣмѣнтесчї приваці, карї пентръ політика лоръ пѣртаре ераѣ дельтзраці дѣла антиципате зрваріалї.

Дн възлетинлѣ имперіале тѣмъзнкѣлѣ LXVI, Nr. 188, естрдатѣ шї трѣмїсѣ дн 18. Іулія 1854.

Ка шї ачелоръ домні пѣмѣнтесчї приваці дн Сугарія, Славонія шї Кроація, дн Војводатѣ шї Бѣнатѣ, шї дн мареле принципатѣ Ардеаллѣ, въпора дѣлѣ нормалївеле релатїве нѣ е іертатѣ а ле да антиципате зрваріалї, сѣ лі со зупорезе прекатѣ се нѣте лзарѣу до парте ла днпрѣмѣтлѣ, че прин патента днперѣтескѣ дин 26. Іулія 1854 с'а дедкїсѣ прин сѣвкрїерї лївера, тѣрїа сѣа ч. р. апостолїкѣ,

könnyítessék, Ő cs. k apostoli Felsége 1854. július 16-kán kelt legfelsőbb határozványával különösen legmagasb kegyelemből következőket méltóztatott rendelni:

1. Az 1854. július 5-kén kelt, s a belügyminiszternek 1854. július 6-ról kibocsátványával (bir. törv. lap 167 és 168. sz.) közhírrétett legfelsőbb határozvány, a politikai magukviselete miatt a negyedik urbéri előlegezés megnyerhetőségéből kizárt olly magánföldesurakra is kiterjesztendő, kik ellen a járságvesztés ki nem mondatott, vagy kiknek az, Ő cs. k. apostoli Felsége legmagasb kegyelme által föltétlenül elengedett, avagy el fog engedtetni.

2. Ezen magánföldesuraknak ennél fogva, az 1854. június 26-kán kelt legfelsőbb nyiltparancsal megnyitott önkéntes kölcsönbeni részvétel végett engedett ötödik előlegezéshez ép olly igényök van, mint azon jogosítottaknak, kiknek számára a negyedik urbéri előlegezés utalványoztatott.

Báró Bach s. k.

182. szám.

Kibocsátvány

a belügyminiszternek 1854. július 17-ről,

kiható a Szerbvajdaságra s a temesi hánságra, melly által a volt magánföldesuraknak az urbéri kárpótlás lejárt járadékaira törlesztési fizetések engedtetnek.

A birodalmi törvénylap LXVI. dar. 189. sz. kiadatott és szétküldetett július 18-kán 1854

183. szám.

Kibocsátvány

a belügyminiszternek 1854. július 17-ről,

kiható a Galicziai és Lodomeriai királyságokra, a Krakói nagyherczegségre s a Bukovinai herczegségre, melly által a földthermentesítési kárpótlás lejárt járadékaira törlesztési fizetések engedtetnek.

A birodalmi törvénylap LXVI. dar. 190. sz. kiadatott és szétküldetett július 18-kán 1854.

26. Juni 1854 eröffneten freiwilligen Anlehen möglichst zu erleichtern, haben Seine k. k. Apostolische Majestät mit der Allerhöchsten Entschliebung vom 16. Juli 1854 aus besonderer Allerhöchster Gnade zu genehmigen geruhet:

1. Die Allerhöchste Entschliebung vom 5. Juli 1854, fundgemacht mit den Erlässen des Ministers des Innern vom 6. Juli 1854, Nr. 167 und 168 des Reichsgesetzblattes, hat sich auch auf jene, wegen ihres politischen Verhaltens von der Erlangung des vierten Urbarial-Vorschusses ausgeschlossenen Privat-Grundherren zu erstrecken, gegen welche die Vermögens-Einziehung nicht ausgesprochen, oder welchen dieselbe durch die Allerhöchste Gnade Seiner k. k. Apostolischen Majestät unbeschränkt nachgesehen worden ist oder nachgesehen werden wird.

2. Diese Privat-Grundherren haben jöhin auf den, zum Zwecke der Betheiligung an dem, mit dem Patente vom 26. Juni 1854 eröffneten freiwilligen Anlehen bewilligten fünften Vorschuss auf die Urbarial-Bezüge in gleicher Weise Anspruch, wie diejenigen Bezugsberechtigten, welchen der vierte Urbarial-Vorschuss erfolgbar angewiesen worden ist.

Freiherr von Bach m. p.

No. 182.

E r l a ß

des Ministers des Innern vom 17. Juli 1854,

giltig für die Wojwodschafft Serbien und das Temeser Banat, wodurch den ehemaligen Privatgrundherren Abschlagszahlungen auf die verfallenen Renten der Urbarial-Entschädigung bewilliget werden.

Im Reichsgesetzblatte LXVI. Stück No. 189, ausgegeben und versendet am 18. Juli 1854.

No. 183.

E r l a ß

des Ministers des Innern vom 17. Juli 1854,

giltig für die Königreiche Galizien und Lodomerien, das Großherzogthum Krakau und das Herzogthum Bukowina, wodurch Abschlagszahlungen auf die verfallenen Renten der Grundentlastungs-Entschädigung bewilliget werden.

Im Reichsgesetzblatte LXVI. Stück No. 190, ausgegeben und versendet am 18. Juli 1854.

къ рескриптамъ дин 16. Іуліа 1854, дин грѣдѣн сѣдѣн а виневоитъ а аупрова:

1. Рескриптамъ императорскѣ дин 5. Іуліа 1854, повѣдѣнъ къ декретеле министралѣ челорѣ интерне дин 6. Іуліа 1854 — вл. им. Nr. 167 и 168, се ва естѣнде ми да авел домна прѣмантеци приватѣ, карѣ нентрѣ политика зорѣ партире на поѣхъ кърѣа а патра антицинатъ зрваріале, фконтра кърора аце не с'а пронанциатѣ конфискароа де аверо, оп прѣ императорска грѣдѣн а партир сѣле ч. р. апостолине ли с'а іептатѣ де тотѣ оп ли се ва іепта де едѣ апаинте.

2. Прин зрпаро авецѣ домна прѣмантеци приватѣ, воиндѣ а зга партир да императорскѣ че прѣ сзвекриепѣ ливеро с'а декретѣ къ патента дин 26. Іуліа 1854, да а чинѣа антицинатъ зрваріале кончез сѣре авецѣ сконѣ аз асѣмине френтѣ, ва ми ачѣа, кърора ли с'а асѣмнатѣ а патра антицинатъ зрваріале.

Baron de Bach m. p.

Nr. 182.

Декретамъ

министралѣ челорѣ интерне дин 17. Іуліа 1854,

нентрѣ Рѣиндатѣ ми Езнатѣ, прѣн карѣ фостіорѣ домна прѣмантеци приватѣ, ли се кончедѣ рескрипте де банѣ им компетѣлѣ рѣдитѣлорѣ кадѣче дин дедамнароа зрваріале.

Дн влѣтинскѣ имперіале мѣнзникѣлѣ LXVI, Nr. 189, острѣдатѣ ми трѣмичѣ дн 18. Іуліа 1854.

Nr. 183.

Декретамъ

министралѣ де интерне дин 17. Іуліа 1854,

нентрѣ рѣмнеае Галиѣа ми Лодомеріа, марѣае дѣнатѣ Крѣковіа ми дѣнатѣ Бѣковіна, прѣн карѣ се кончедѣ рескрипте дн компетѣлѣ пе рѣдитѣле кадѣче дин дедамнароа де сѣсѣрѣ чѣнѣреѣ прѣмантѣлѣ.

Дн влѣтинскѣ имперіале мѣнзникѣлѣ LXVI, Nr. 190, острѣдатѣ ми трѣмичѣ дн 18. Іуліа 1854.

Kibocsátványa

a vallás- és oktatásügyi miniszternek 1854. július 5-kéről, melly által a gyógyszerész-mesterrang tekintetében új tanterv iránt 1853. november 27-kén kelt törvény értelmeztetik.

A birodalmi törvénylap LXVII. dar. 191. sz. kiadatott és szétküldetett július 25-kén 1854.

A gyógyszerész-mesterrang tárgyában az 1853. november 8-kán kelt legfelsőbb határozvánnyal jóváhagyott s a birod. törv. lap 1853. évi LXXXIV. darabjában 252. sz. a. foglalt új tanterv behozatala, kérdésekre szolgáltatott okot, mellyek iránt a vallás- és oktatásügyi miniszterium következő értelmezést találja kibocsátandónak:

I. Az egykori bölcsészeti évfolyamok vagy a fel-gymnasium bevégezése felőli bizonyítványok, mellyekkel a gyógyszerészeti tanulmány jelöltje magát igazolni képes, ha azok a természettanban jó előmenetelt tanúsítanak, őt a kémleleti természetannak az egyetemeni hallgatásától fölmentik.

II. A vegytudorok egyelőre a két évi gyógyszerészeti tanfolyamot s a harmadik évben még a vegy- és a gyógyszeriant lesznek kötelesek hallgatni. A szigorlatokat az új rendszabály szerint kell kiállaniok, a különben a vegytudorságra nézve kiszabott módosításokkal, jelesen a vegytani ismeretekből nagyobb követelmények tekintetében mindkét szigorlatból „igen jó“ jegyzettel, továbbá vitakozás tartásával.

III. A tanterv 25. §. szabályozza a vizsgálandók által fizetendő díj elosztását, s különösen meghatározza, hogy ebből mindegyik vizsgálóra 5 frt. 22½ kr. esik pengő pénzben.

A tanterv 4. és 13. §§-nak tekintetbe vételével, melly szerint az első szigorlat egy, a második és harmadik vizsgálat pedig más tanintézetben tételhetik le, továbbá azon körülményt tekintve, hogy a vizsgálok száma, a harmadik szigorlatnál, olly tanintézetekben, hol orvosi tudorársulat, vagy általában orvosi tanszak nem létezik, őtről négyre, s ez által a vizsgálok összes száma tizenkettőtől tizenegyre száll le, a 25. §-ban megállapított díj oly módon lesz lefizetendő, hogy az első vizsgálatért minden körülmények között 21 frt. 30 kr. lesz fizetendő, s az ezen vizsgálatnál működő négy vizsgálok között egyenlő részben 5 frt. 22½ krajczárjával kiosztandó. Epenygy a 64 frt. 30 kr. összes díjnak a vizsgálok számára a második és harmadik vizsgálatért fizetendő hátralékából, azaz 43 frtból, az ezen vizsgálatoknál működő vizsgálok mind-egyikének hasonlóképp 5 frt. 22½ kr. meghatározott jutalék adandó, a vizsgálok összes számának főnebb említett kevesbülése esetében fönmaradó fölösleg

E r l a ß

des Ministers für Cultus und Unterricht vom 5. Juli 1854, womit das Gesetz vom 27. November 1853, den neuen Lehrplan für das Magisterium der Pharmacie betreffend, erläutert wird.

Im Reichsgesetzblatte LXVII. Stück No. 191, ausgegeben und versendet am 25. Juli 1854.

Die Einführung des, mit Allerhöchster Entschliebung vom 8. November 1853 genehmigten im LXXXIV. Stücke, Nr. 252 des Reichsgesetzblattes vom Jahre 1853 enthaltenen, Studienplanes für das Magisterium der Pharmacie, hat Anfragen veranlaßt, worüber das Ministerium für Cultus und Unterricht nachstehende Erläuterung zu veröffentlichen sich bestimmt findet:

I. Zeugnisse über die Absolvirung der ehemaligen philosophischen Jahrgänge oder eines öffentlichen Ober-Gymnasiums, mit denen sich ein Candidat des pharmaceutischen Studiums auszuweisen vermag, entheben denselben, wenn sie einen guten Fortgang in der Physik nachweisen, des Besuches der Vorträge über Experimental-Physik an der Universität.

II. Doctoren der Chemie werden vor der Hand den zweijährigen pharmaceutischen Course und im dritten Jahre noch Chemie und Pharmacie zu hören haben. Die strengen Prüfungen haben sie nach der neuen Norm zu bestehen, mit den sonst für das Doctorat der Chemie vorgeschriebenen Modificationen, nämlich hinsichtlich der größeren Anforderungen in Bezug auf chemische Kenntnisse, der Note „sehr gut“ aus beiden strengen Prüfungen, dann der abzuhaltenden Disputation.

III. Der §. 25 des Studienplanes normirt die Vertheilung der, von den Examinanden zu entrichtenden Taxe und bestimmt insbesondere, daß hievon auf jeden Examinator die Quote von 5 fl. 22½ kr. Conventions-Münze entfalle.

Mit Rücksicht auf die §§. 4 und 13 des Studienplanes, wornach die erste strenge Prüfung an einer und die zweite und dritte Prüfung an einer anderen Lehranstalt abgelegt werden können, dann mit Rücksicht auf den Umstand, daß die Zahl der Examinatoren bei der dritten strengen Prüfung an Lehranstalten, wo kein medicinisches Doctoren-Collegium, oder überhaupt keine medicinische Facultät besteht, sich von fünf auf vier, und hiedurch die Gesamtzahl der Examinatoren von zwölf auf elf vermindert wird, wird die, im §. 25 festgesetzte Taxe in der Art zu erlegen sein, daß für die erste Prüfung unter allen Umständen der Betrag pr. 21 fl. 30 kr. zu entrichten, und den bei dieser Prüfung fungirenden vier Examinatoren zu gleichen Theilen mit je 5 fl. 22½ kr. zuzuweisen sein wird. Dergleichen wird von dem, für die Examinatoren entfallenden für die zweite und dritte Prüfung zu entrichtenden Reste der Gesamt-

Декретъ

ministrális de kztás mi диверъментъ din 5. Iulij 1854, prin care се есплікъ леџа din 27. Noemvře 1853 despre noval plan de ctdis pentru maisterial de farmacia.

Ан вклетинъ имперіале тѣхнѣнъ LXVII, Nr. 191, есрпатъ ми трѣмѣхъ дн 25. Iulij 1854.

Антродуверѣа новъли планъ де есдѣс пентру маистеріалъ де фармачіа, — планъ аупроватъ къ рескрипталъ диверъментъ дин 8. Ноемвře 1853, ми кспринѣхъ дн вклет. имп. LXXXIV, 252 дин ан. 1853, — а децентатъ днтреврѣл, аспра кърора миністеріалъ де кзталъ ми диверъментъ а аффтлѣхъ къ кало а да зрмѣторѣа рескріпѣре:

I. Kandidatъ ctdisлалі фармачестіалъ, каре се ноте левітима къ тесімоніе де авсолвѣре кр-сврлорѣ філософиче де мал днанто ор а зрѣ дим-пачіа маре пвлікѣ, доакъ тесімоніалъ. аратъ проресѣ влѣхъ да фісікѣ, нс мале деторѣ а скзлата преленчѣніале де фісіка есперіментале ла знівер-сітате.

II. Dontopil de chemie vorß аскзла деокам-датъ къресалъ фармачестіалъ де дол ані, ми аноі дн алъ трейле анѣ днкъ chemia ми фармачіа. Піроросе ле ворѣ фаво днлъ норматівалъ чедъ ноѣ, къ модіфікѣцїаніле прескріпсе пентру dontopatzлe де chemie, къресчєнзандѣ кспносчїнделорѣ мал марі че се черѣ дн прівїнга есдѣслалі chemie къ калкѣлѣ „фѣрте вїне“ дин амжандѣ есаміне ле піроросе, ми дїнандѣ не зрмѣ дїснѣчїзнос.

III. §. 25 алъ планлалі де есдѣс регѣлъ ре-пѣрїрѣа тапсѣл че аре а ресчєнде кандидатъл, ми дїсчєне а нсчє, ка дин оа сѣ вїнѣ по фізкарѣ есамінторѣ кзталъ де 5 фл. 22½ кр мон. копв.

Авандѣ дн ведере §§. 4 ми 13 ал нсміталі планѣ, днлъ карі днтеллал піроросѣ се ноте нсчє ла знѣ інчїтїлѣ, ми алъ доїле ми алъ трейле ла аллалъ, — мал днколо кзѣжандѣ ла диверѣлѣрѣа къ ла інчїтїтеле, знде нѣ се аффтлъ коллѣцїс де dontopil de medicinѣ ор песте тотѣ нс есісѣе факзлате медїкѣ, нсмерѣлѣ есамінторлорѣ ла алъ трейле піроросѣ скадѣ дела 5 ла 4, ми prin зрмаре нсмерѣлѣ тотале алъ лорѣ дела 12 ла 11, тапса дотспмінатъ дн §. 25 се ва дензне ашеа, ка ла тотѣ днтжмларѣа пентру днтеллал есамінѣ сѣ вїнѣ счма де 21 фл. 30 кр., дин каре фізкарѣ есамін-пѣторѣ че іоа парѣ ла есамінаре сѣ і се ресчєндѣ кзале 5 фл. 22½ кр.

Aceminea mi din pectal, че дин тапса тотале де 64 фл. 30 кр. мал ремжне пентру есамінторпїл дела алъ доїле ми алъ трейле есамінѣ дн счмѣ де 43 фл., се ва да фізкарѣ есамінторѣ дела аветѣ доѣ есаміне кзталъ де 5 фл. 22½ кр. де фізкарѣ есамінѣ; аноі пектал, че ремжне дн каслѣ де а

pedig, a három szigorlaton jelen volt vizsgálók között egyenlő részben lesz elosztandó.

Thun s. k.

185. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyministeriumnak 1854. július 13-káról,

kiható az általános vámvidékben foglalt minden koronaországokra,

a tömlőkbeni közönséges piemonti borok vámkezelése iránt.

A birodalmi törvénylap LXVII. dar. 192. sz. kiadott és szétküldött július 25-kén 1854.

A kereskedelmi ministeriummal s a modenai és parmai hercezségek kormányával egyetértőleg határozatlik, hogy a tömlőkbeni közönséges piemonti borok a lombard-velencei királyság s a modenai és parmai hercezségek határan keresztüli bevitelnél, a hordókbani borokkal egyiránt, az 1853. december 5-kén kelt vámjegyzék 27. b) tétele melletti 3. jegyzet szerint voendók megvámozás alá.

Ezen határozat 1854. augusztus 1-jén lépend hatályba.

Baumgartner, s. k.

186. szám.

Kibocsátványa

az igazságügyi ministeriumnak 1854. július 14-kéről,

kiható Magyar-, Horvát-, Tótorozágra, a Szerbvajdaságra s a temesi bánaságra,

az evangelicus hitsorsosok házassági pereiben követendő eljárás iránt támadt néhány kétségek megfejtése végett.

A birodalmi törvénylap LXVII. dar. 193. sz. kiadott és szétküldött július 25-kén 1854.

tare pr. 64 fl. 30 fr., d. i. von dem Betrage pr. 43 fl., jedem der, bei diesen Prüfungen intervenirenden Examinatoren ebenfalls die fixe Quote pr. 5 fl. 22½ fr. zuzuwenden, der im Falle der obgedachten Verminderung der Gesamtzahl der Examinatoren sich ergebende Ueberschuß aber zu gleichen Theilen unter die Examinatoren zu theilen sein, die sich an den drei Rigorosen theilhaftigen.

Thun m. p.

Nr. 185.

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 13. Juli 1854,

giltig für die Kronländer des allgemeinen Zollverbandes,

betreffend die Zollbehandlung gemeiner piemontesischer Weine in Schläuchen.

Im Reichsgesetzblatte LXVII. Stück No. 192, ausgegeben und versendet am 25. Juli 1854.

Im Einverständnisse mit dem Handelsministerium und mit den herzoglichen Regierungen von Modena und Parma wird bestimmt, daß gemeine piemontesische Weine in Schläuchen in der Einfuhr über die Landesgränze des lombardisch-venetianischen Königreiches und der Herzogthümer Modena und Parma, gleich jenen in Gebünden, nach Anmerkung 3 zur Tarifpost 27, b des Zolltarifes vom 5. December 1853, in Verzollung zu nehmen sind.

Diese Bestimmung hat mit 1. August 1854 in Wirksamkeit zu treten.

Baumgartner m. p.

Nr. 186.

Justizministerial = Erlaß

vom 14. Juli 1854,

wirksam für Ungarn, Kroatien, Slavonien, die serbische Wojwodschafft und das Temeser Banat,

zur Entscheidung einiger Zweifel über die Behandlung der Gestreitigkeiten evangelischer Glaubensgenossen.

Im Reichsgesetzblatte LXVII. Stück No. 193, ausgegeben und versendet am 25. Juli 1854.

ce amazuna numerul examinatorilor, cum ca zice, ce va amazuna an modb ekaro anre examinatorii ce a lbat parte la cate trele examine.

Thun m. p.

Nr. 185.

Декретъ

ministerialis de finance din 13. Iulie 1854,

pentru cerele de cast vama comune,

despre vama vinurilor piemontese comune an butelii.

An gazetului imperiale numarul LXVII, Nr. 192, octputatit mi trimic an 25. Iulie 1854.

An amezure cu ministerialis de comertiu si cu guvernul ducal de Modena mi Parma, ce diensno, ca vinurile piemontese comune an butelii, antrand ucto limitit piemontesi lombardo-venetianit mi of ducatorit Modena mi Parma cu ca castvaz la vint cu mi cast an estoie, daz nota 3 la post. tar. 27, b din Tarifit de vint din 5. Decembrie 1853. — Avocit dicsceivno intr an notero dela 1. Avg. 1854.

Баумгартнеръ m. p.

Nr. 186.

Декретъ

ministerialis de justitiit din 14. Iulie 1854,

pentru Banatia, Croatia, Slavonia, Boisodit mi Banat,

spre resfirarea unor andoiole an peritititarao caselorit de castvaz a le celorit de confesivnoe evangelicit.

An gazetului imperiale numarul LXVII, Nr. 193, octputatit mi trimic an 25. Iulie 1854.

188. szám.

Kihocsátványa

a legfőbb rendőri hatóságnak 1854. július 19-kéről,

kibátó minden koronaországokra,

a csendőrségnéli első tömegbetétel befizetése iránt.

A birodalmi törvénylap LXVII. dar. 195. sz. kiadatott és szétküldetett július 25-kén 1854.

Ó cs. k. apostoli Felsege 1854. július 15-kén kelt legfelsőbb határozványával legkegyelmesebben megengedni méltóztatott, hogy a polgári rendből besorozott csendőrért, valamint a hadseregből a csendőségbe áttett helyettesért az első tömegbetétel a kincstár által fizetessék.

Fzen legfelsőbb határozvány, az 1850. január 18-kán kelt ideiglenes csendőrségi törvény (birod. törv. lap 1850 évfolyam 19. szám 224. lap.) 68. §-ra hivatkozálag olly megjegyzéssel tétetik közlirré, hogy most már a csendőségbe lépő minden egyén helyett az első tömegbetétel a kincstár által fizetetik.

Kempen s. k. a. t. n.

189. szám.

Rendelete

a bel- és igazságügyi ministereknek 1854. július 21-kéről, melly által közlirré tétetik, hogy a praeturák Dalmátországban 1854. augusztus 28-káról lépnek hatályba.

A birodalmi törvénylap LXVII. dar. 196. sz. kiadatott és szétküldetett július 25-kén 1854.

190. szám.

Körrendelete

a hadsereg főparancsnokságának 1854. július 21-kéről,

kibátó a lombard-velencei királyságra,

melly által a valóságos szolgálatban levő katonai személyek s hozzátartozóik hagyatékaikért a lombard-velencei királyságban fizetendő közvetlen illetékek lefizetése körüli eljárást állapittatik meg.

A birodalmi törvénylap LXVIII. dar. 197. sz. kiadatott és szétküldetett augusztus 1-jén 1854.

No. 188.

Erlass

der obersten Polizeibehörde vom 19. Juli 1854,

giltig für alle Kronländer,

betreffend die Bestreitung der ersten Massa-Einlage bei der Gensd'armie.

Im Reichsgesetzblatte LXVII. Stück No. 195, ausgegeben und versendet am 25. Juli 1854.

Seine f. f. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 15. Juli 1854 Allergnädigst zu gestatten geruht, daß für den, aus dem Civile assentirten Gensd'armen, so wie für den, aus der Armee in die Gensd'armie transferirten Supplenten, die erste Massa-Einlage vom Aerar bestritten werde.

Diese Allerhöchste Entschliessung wird unter Beziehung auf den §. 68 des provisorischen Gensd'armie-Gesetzes vom 18. Januar 1850 (Reichsgesetzblatt vom Jahre 1850, No. 19, Seite 224) mit dem Bemerkten zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß nunmehr für jeden in die Gensd'armie tretenden Aspiranten die erste Massa-Einlage vom Aerar bestritten wird.

Kempen m. p. JMR.

Np. 188.

Декретъ

съпремеі. асторітзді де полиціі дін 19. Іуліа 1854,

нентрз тоте цераге імперіалі,

депрме претарае челеі дінтеіс пнеорі масса-їнд'армеріі.

Ан владітлзл імперіале тлзновітлзл LX. II, Np. 195, естрдатл мі трлмічл дн 25. Іуліа 1854.

Млрпа Сса ч. р. апостолікк кк рескриптлзл депрлтеклл дін 15. Іуліа 1854 а вїнесолтл а конвекл, ка нентрл їндармеріалл аскалатл дін стлталл вїалл, преклм мї нентрл скарлнтелл мстатл дін оцелл дн їндармеріл, днтелл нлсч де калл дн масса комлнл сч се амплїноуекл декрлтр ералл.

Авандл дн ведеро §. 68 аїл депр. провісоріе де їндармеріл дін 18. Іанаріа 1850 (вза. імл. ан. 1850, Np. 19, пац. 224), се ол нлсчл рескріптлл амперлтеклл дн кзнпосчїна пвллїл нл авоа овлерсарл, кк де аїчл днїанте нентрл фїлїере асїпранте че інтрл дн їндармеріл, днтелл нлсч де ванл лл масса комлнл се на претл декрлтр ералл.

Kemnen m. n. J. M. K.

No. 189.

Verordnung

der Minister des Innern und der Justiz vom 21. Juli 1854, womit bekannt gegeben wird, daß die Prätururen in dem Königreiche Dalmatien am 28. August 1854 in Wirksamkeit treten.

Im Reichsgesetzblatte LXVII. Stück No. 196, ausgegeben und versendet am 25. Juli 1854.

No. 190.

Circular-Verordnung

des Armees-Ober-Commando vom 21. Juli 1854,

wirksam für das lombardisch-venetianische Königreich,

womit das Verfahren rücksichtlich der Berichtigung der, für Verlassenschaften activer Militärpersonen und ihrer Angehörigen im lombardisch-venetianischen Königreiche zu bezahlenden unmittelbaren Gebühren festgesetzt wird.

Im Reichsgesetzblatte LXVIII. Stück No. 197, ausgegeben und versendet am 1. August 1854.

Np. 189.

Ordinъчїнеа

міністрлрл де інтерно мї а чоллї де жлстїдїл дін 21. Іуліа 1854, прїн каре се фаче кзнпоскстл, кк претрелл дн ремнлл Далматїа інтрл дн антївїлате лл 28. Августл 1854.

Ан владітлзл імперіале тлзновітлзл LXVII, Np. 196, естрдатл мі трлмічл дн 25. Іуліа 1854.

Np. 190.

Ordinъчїне

черкларе а команделі снперїорї де оцелл дн дїндїн 21. Іуліа 1854,

нентрл ремнлл ломбардо-вінеціанл,

прїн каре се детермінл прочеслра дн прї-вїнда тапселорл немезіате, че снїтл а се респнде дн ремнлл ломбардо-вінеціанл, дептрл ремаселл персонелорл мїлітарї, карї с'аї аффлатл дн сервіцл антївї мї нентрл ремаселл ачелорл, че с'аї дїнстл де ачеле персоне.

Ан владітлзл імперіале тлзновітлзл LXVIII, Np. 197, естрдатл мі трлмічл дн 1. Августл 1854.

Rendelete

az igazságügyi ministeriumnak 1854. július

23-káról,

aható Magyar-, Horvát- és Tótországokra, Erdélyre, a Szerb-
vajdaságra és a temesi hátságokra,

a árvabizottmányoknak, örökség vagy bár-
gyuság avvagy pazarlás miatti gondnok-
ságok kirendelésénél s más fontosabb ügyek-
beni hatásköréről.

A birodalmi törvénylap LXVIII. dar. 198. sz. kiada-
tott és szétküldetett augusztus 1-jén 1854.

Azon kérdés folytán, valjon a néhány korona-
országokban létező árvabizottmányok följogosítvá-
k-e örökség vagy bányuság avvagy pazarlás miatti
gondnokságok kirendelésére, vagy pedig az illyes
gondnokságok kirendelése az első bíróságu tör-
vényszékek hatásköréhez tartozik-e, az igazságügyi
ministerium által az árvabizottmányok hatásköre
iránt következő oktatás adatik ki:

Mint hogy az árvabizottmányokat, a peresügyeken
kívüli ügyletekbeni bírói eljárás behozatala iránt
1852. december 17-kén kelt ministeri kibocsátvány
(birod. törv. lap 263 sz.) III. cikke, s az 1853.
június 15-kén kelt ministeri kibocsátvány (birod.
törv. lap 109 sz.) IV. cikke szerint mindazon
ügyek illetik, mellyek a törvények szerint a gyám-
sági s gondnoksági hatóságok elé tartoznak, s csak
a járási bíróságokra nézve, hol azok önmagukban
egyedül lépnek föl, rendeltetik azon korlátolás,
hogy azok a törvényben különösen elősorolt fon-
tosabb nemű ügyleteket az első bíróságu törvény-
székek határozata alá kötelesek terjeszteni, az árva-
bizottmányok tekintetében pedig illyes korlátolás
nem emlittetik, ennél fogva kétséget nem szenved,
hogy az örökség vagy bányuság avvagy pazarlás
miatti gondnokságok kirendelése s ismétli megszü-
ntése, az atyai vagy gyámi hatalomnak a kiskorúság
idején tuli meghosszabbítása s a kiskorúak és gond-
nokságallatiak ingatlan vagyona elárusításának meg-
engedése az árvabizottmányok hatásköréhez tar-
tozik.

Csupán azon kérvényeket, mellyeknél az árva-
bizottmányok alatt álló kiskorúak vagy egyéb gond-
nokságallatiak örökbefogadása, vagy azoknak a fe-
jedelem kegye általi törvényesítése forog kérdésben,
kötelesek az árvabizottmányok, a peres ügyeken
kívüli bírói eljárás tárgyabani utasítás 260. és 266.
§§-nak világos határozataihoz képest, minden más
gyámügyi hatóságokkal egyiránt, az e részben szük-
séges nyomozások megtétele után, azon első bi-
róságu törvényszékeknek, mellynek körületében létez-
nek, további intézkedés végett átengedni.

Krauss s. k.

Justizministerial-Verordnung

vom 23. Juli 1854,

wirksam für Ungarn, Kroatien, Slavonien, Siebenbürgen, die
Wojwodschafft Serbien und das Temeser Banat,

über den Wirkungsbereich der Waisen-
Commissionen bei Verhängung von
Curatelen wegen Wahn- oder Blöb-
sinnes oder wegen Verschwendung
und in anderen wichtigeren Geschäften.

Im Reichsgesetzblatte LXVIII. Stück No. 198,
ausgegeben und versendet am 1. August 1854.

Aus Anlaß der Frage, ob die in einigen
Kronländern bestehenden Waisen-Commissionen
befugt seien, Curatelen wegen Wahn- oder Blöb-
sinnes oder wegen Verschwendung zu verhängen,
oder ob die Verhängung solcher Curatelen
zu dem Wirkungsbereiche der Gerichtshöfe erster
Instanz gehöre, wird von dem Justizministerium
über den Wirkungsbereich der Waisen-Commis-
sionen folgende Belehrung ertheilt.

Da den Waisen-Commissionen, zu Folge der
Ministerial-Erlasse über die Einführung des ge-
richtlichen Verfahrens in Geschäften außer Streit-
sachen vom 17. December 1852, Nr. 263 des
Reichsgesetzblattes, Artikel III, und vom 15. Juni
1853, No. 109 des Reichsgesetzblattes, Artikel IV,
alle Geschäfte zukommen, welche nach den Ge-
setzen den Vormundschafts- und Curatelsbehör-
den obliegen, und bloß den Bezirksgerichten, wo
sie für sich allein einschreiten, die Beschränkung
auferlegt ist, daß sie die, in dem Gesetze beson-
ders aufgezählten Geschäfte wichtigerer Gattung
der Entscheidung der Gerichtshöfe erster Instanz
zu unterziehen haben, in Rücksicht der Waisen-
Commissionen aber einer solchen Beschränkung
nicht erwähnt wird, so unterliegt es keinem Zwei-
fel, daß auch die Verhängung und Wiberauf-
hebung von Curatelen wegen Wahn- und Blöb-
sinnes, oder wegen Verschwendung, die Verlän-
gerung der väterlichen oder Vormundschaflichen
Gewalt über die Zeit der Minderjährigkeit und
die Genehmigung der Veräußerung unbewegli-
cher Güter der Minderjährigen und Curanden
zu dem Wirkungsbereiche der Waisen-Commis-
sionen gehört.

Nur Gesuche, wobei es sich um die Adop-
tion der den Waisen-Commissionen unterstehen-
den Pupillen oder anderen Pflegebefohlenen, oder
um deren Legitimation durch landesfürstliche Be-
günstigung handelt, haben die Waisen-Commis-
sionen, den ausdrücklichen Bestimmungen der §§.
260 und 266 der Instruction über das gericht-
liche Verfahren außer Streitsachen gemäß, gleich
allen übrigen Vormundschaftsbehörden, nachdem
die erforderlichen Erhebungen darüber gepflogen
sind, dem Gerichtshofe erster Instanz, in dessen
Sprengel sie sich befinden, zur weiteren Verfö-
gung abzutreten.

Krauß m. p.

Opdinъчїsnea

ministerială de justiție din 23. Iulie 1854,

pentru Țara Românească, Croatia, Slavonia, Ardealul
Boivodatskă și Banatul Timișană,

despre sfera de activitate a comisiunilor
orfanești la punerea în executare pentru ne-
vănzare și cheltuire or pentru răscumărare, și la
alte cazuri mai importante.

Au fost învătate imperiale învătate LXVIII, Nr.
198, editată și trimisă la 1. August 1854.

Prințândose întrebare, dacă comisiunile or-
fanești, ce căsă și oricare din ele, să dreptă de a
punse în executare pentru nevanzare și cheltuire or pen-
tru răscumărare, și dacă desigur să punse în executare
atari cazuri ce sune de curăle judecătorești de
forță de drept, ministerială de justiție emite ur-
mătoarea învătate despre sfera de activitate a
comisiunilor orfanești:

Prințândose despre executare ministerială despre
întrebare procură judecătorești și cazurile
afară de contraversă, și anume despre decretul
din 17. Decembrie 1852, Nr. 263 al învătării
leilor imperiale, articolele III, și cel din 15.
Iunie 1853, Nr. 109 al învătării leilor imperiale,
articolele IV, ce sune de comisiunile or-
fanești toate cazurile, cari despre lei competență asto-
pitiilor de țară și de curăle, și numai
președintul judecătorești, unde procedă de sine
singure. și că în rest respectivă, ca cazurile mai
importante, ce sune emiteră specialmente la
lede, să se sune la decideră curăle jude-
cătorești de forță de drept, ear și prințea com-
isiunilor orfanești nu se comemoră o atare
respectivă, amia nu e nice o învătate, că și
punse și pedicarea în executare pentru nevanzare și
cheltuire or pentru răscumărare, și prozănirea pote-
statelă învătării or istorială peste timpurile mino-
ranției, precum și decideră de a vinde învă-
piale nemăcară a le minoranților și curăle-
lor, ce sune de sfera de activitate a comisi-
unilor orfanești.

Nu mai cereție, și cari va fi vorba despre
adonțarea învătării și a astoră curăle ce sune
să comisiunile orfanești, și despre leuțimarea
loră prin grație învătării, și numai comi-
siunile, conformândose cu dicționarul despre
și §§. 260 și 266 al învătării despre proce-
sura judecătorești și cazurile necontraversă, și
voră da, despre ce se voră face constățările de
lipsă asigura loră, precum și fără și celelalte
astopitiile emiteră, la curăle judecătorești de
forță de drept, și ală curăle cerăndă să voră
afară comisiunile, sune a dicționarul curăle jude-
cătorești și acolo cereție mai de parte.

Krauss m. p.

192. szám.

Rendelete

az igazságügyi ministeriumnak 1854. július 24-éről, mely által Dalmátországra nézve a tiszta igazságügyi hatóságok életbelépésének időpontja, s az új igazságügyi szervezettel kapcsolatban álló törvények hatályosságának kezdete állapittatik meg.

A birodalmi törvénylap LXVIII. dar. 199. sz. kiadatot és szétküldetett augusztus 1-jén 1854.

No. 192.

Verordnung

des Justizministeriums vom 24. Juli 1854, womit der Zeitpunkt der Activirung der reinen Justizbehörden im Königreiche Dalmatien, und des Beginnes der Wirksamkeit der mit der neuen Justiz-Organisation in Verbindung stehenden Gesetze im Königreiche Dalmatien bestimmt wird.

Im Reichsgesetzblatte LXVIII. Stück No. 199, ausgegeben und versendet am 1. August 1854.

Nr. 192.

Ordinъчиънеа

ministerialni de жсцидъ дн 24. Iулиа 1854, при каго се детерминъ тимъль, каъдъ еъ интре дн лъкране асторитъдио жсцидиари крпате дн ретпъль Далмациеи, ми каъдъ аре еъ дпчепъ антивитатеа лециоръ, че етаъ дн легътаръ къ поза органисъчиъне жсцидиаре а ачестъи ретпъ.

Дн възлетинъль империаде тънънкъль LXVIII, Nr. 199, еспадатъ ми тръмичъ дн 1. Августъ 1854.